

ПЪЛЕН СТЕНОГРАФСКИ ПРОТОКОЛ
ОТ ДИСТАНЦИОННОТО ЗАСЕДАНИЕ ЧРЕЗ ВИДЕОКОНФЕРЕНТНА
ВРЪЗКА НА ГРАЖДАНСКИЯ СЪВЕТ КЪМ ВИСШИЯ
СЪДЕБЕН СЪВЕТ, ПРОВЕДЕНО НА 29.04.2022 г.

Начало на заседанието: 09.40 ч.

Заседанието протече при следния

Д Н Е В Е Н Р Е Д:

1. Актуални проблеми, свързани с искането, разрешаването и прилагането на специални разузнавателни средства, които биха възникнали при закриването на органите на специализираното правораздаване в България – специализираните съдилища и прокуратури.

Вносител: Асоциация „ФОРУМ“, Мария Карагьозова

МАРИЯ КАРАГЪОЗОВА: Ще започнем, въпреки че чакаме още хора. Заседанието днес на Гражданския съвет е редовно, с точка единствена, която е: Актуални проблеми, свързани с искането, разрешаването и прилагането на специални разузнавателни средства, които биха възникнали при закриването на органите на специализираното правораздаване в България – специализираните съдилища и прокуратури, което решение на Парламента беше публикувано и обнародвано в „Държавен вестник“ тази седмица, както и този месец беше изнесен докладът на Националното бюро за контрол за специалните разузнавателни средства пред Парламента за 2020 г., който днес няма да е част от темата на заседанието, а

отново какво и какви проблеми се очаква да възникнат – процесуални и други, свързани с този ... (Прекъсване, включват се външни гласове.)

Голяма част от участниците са онлайн, друга част сме в залата. Ще помоля хората онлайн да си изключат микрофоните. Журналистите могат да задават въпроси, могат да се качат горе в залата, както и тези, които имат линк и следят предаването, могат да задават своите въпроси с предимство.

Заедно с г-н Евгени Иванов ще съпредседателстваме днешното заседание.

ЕВГЕНИ ИВАНОВ: Добро утро и от мен. Казвам го като съпредседател на Гражданския съвет от страна на Висшия съдебен съвет.

Първо искам да кажа няколко думи, те са свързани с Гражданския съвет и с повода, по който сме се събрали. Няма как да не отбележа, че Гражданският съвет към Висшия съдебен съвет продължава да доказва, че... (Прекъснат от включване на външни гласове.) ...образование, което е годно за живот, има своето право на живот и показва, че то е полезно формирование. Полезно е най-вече затова, защото дава възможност да се случват неща, които виждам, че не се случват по други места в държавата, а именно дава гласност на организациите, които искат да кажат какво мислят по чувствителни за съдебната система и за управлението на съдебната система въпроси.

На второ място, искам да благодаря на организациите, които членуват в този Гражданския съвет, които продължават да са актуални и дейни, и настоящото заседание го доказва.

Искам да благодаря и на администрацията на Висшия съдебен съвет, която дава своето гостоприемство и възможността да

ползваме тази зала, защото чрез нея може да се проведе по най-добрия начин дискусиата, която всички искаме да се случи.

Да благодаря на стенографите, на компютърните специалисти, които ни дадоха възможността да се чувстваме комфортно и да сме ползотворни в днешния ден.

Днешната ни среща е може би един вид продължение на тази, която се случи, преди да се реши и да стане факт изменението в Закона за съдебната власт, което закрива специализираното правораздаване. Тогава наистина дискусиата беше много ползотворна. Аз се опитах да следя събитията, защото за мен като бивш и бъдещ магистрат, след като приключи амплото си във Висшия съдебен съвет, е важно какво се случва на полето на съдебната система. Важно е как държавата правораздава и въздава правосъдие и аз съм дълбоко убеден, че специализираните съдилища и прокуратури бяха едно изключително добро, позитивно и положително решение за държавата. Още не мога да си отговоря какво доведе до това държавата да отреже дясната си ръка, но очевидно държавата така е решила в лицето на управляващата коалиция. Във всеки случай нито в Правната комисия, нито в Парламента аз видях реална професионална дискусиа за това има ли право на живот специализираното правораздаване. Но видях това да се случва тук на предишното заседание на Гражданския съвет. Какъв е бил отзвукът и дали са чули нашите конструктивни доводи, аргументи и доказателства е друг въпрос, но въпросът е, че това беше казано. (Включват не външни гласове.) И след еуфорията от приемането и влизане в сила на Закона за изменение и допълнение на Закона за съдебната власт ... (Намесват се външни гласове.)..., реалност, част от която е и темата, по която сме се събрали днес – какво ще се случи със специалните разузнавателни средства и с

веществените доказателствени средства, изготвени след тяхното прилагане. Какво ще се случи с тях? Как те ще бъдат приети от съдебните структури, които са правоприменници на делата? Как те ще бъдат ... (Намесват се външни гласове.)

Извинявайте, някой може ли да каже на тази госпожа, която се е включила? Обадете им се. Пускаха музика преди, сега слушаме как си говорят. Освен ако не го правят нарочно... (Не довършва.)

МАРИЯ КАРАГЪЗОВА: Само един технически въпрос. Който е с профил „Pravo.bg“, ако може да си изключи микрофона, защото заглушава целия диалог.

ЕВГЕНИ ИВАНОВ: За мен като юрист все пак и като човек, който се е занимавал с наказателно право и процес, най-важният въпрос е по какъв начин тези събрани доказателства със специални разузнавателни средства ще бъдат ползвани и ценени в бъдещата си битност и участие в наказателния процес. И именно тази важна тема ще се обсъжда днес. Може би за политиците тя не е от значение, но ако е изхарчен такъв голям ресурс и са впрегнати толкова сили и средства, за да бъдат събрани тези доказателства, една голяма част от които пряко касае националната сигурност на държавата, за мен това е важен въпрос, който е добре да си го зададат и политиците.

Желая ползотворна дискусия. Надявам се наистина да сме полезни и този път, и дано някой се вслуша и в думите, които ще бъдат казани тук в тази зала.

Благодаря Ви още веднъж!

МАРИЯ КАРАГЪЗОВА: Аз продължавам. Благодаря, Евгени.

Всъщност миналия път свършихме дотам, че ние взехме решение, че има колебание относно това дали текстовете на сега действащата Конституция позволяват Парламентът да закрива цели органи и структури на съдебната власт. Тогава излязохме с искане към компетентните лица, които имат право да запитат Конституционния съд относно това. Намерихме разбиране в главния прокурор на Република България, който обяви публично на няколко пъти, че действително ще отправи такова запитване до Конституционния съд и ще обжалва като противоконституционни текстовете, които бяха приети със Закона за изменение и допълнение на Закона за съдебната власт през този месец.

Днес в залата сме поканили институциите, които са компетентни точно по темата „специални разузнавателни средства“. Темата ни, както казахме, не е въобще „специални разузнавателни средства“, а именно проблеми, свързани с тях, произтичащи от закриването на органите на специализираното правораздаване – съд и прокуратура.

Тук е представител на Националното бюро за контрол на специалните разузнавателни средства – г-н Янко Симеонов.

Тук са: административният ръководител на Специализирания наказателен съд и двамата негови заместници - съдия Пенка Велинова и съдия Пламен Панайотов; г- жа Валентина Маджарова – председател на Специализираната прокуратура; г-н Ивайло Ангелов, който е административен ръководител на Апелативната специализирана прокуратура.

Нека попитаме тях, тъй като те ежедневно боравят с тази тематика. Какво очаквате да се случи по линия на специалните разузнавателни средства, с този архив от повече от 20 000 дела, натрупан от 2015 г. до момента. Сутринта г-н Пламен Панайотов –

заместник-ръководител на Специализирания съд, имаше едно много интересно интервю по темата при г-жа Силвия Великова в предаването „Преди всички“ по „Хоризонт“. Повдигнахме темата вече за днес, тя стана новина. Действително сега можем да очертаем проблеми, които очакваме, могат да се появят и много други, които не можем да предвидим. Действително този проблем не намери място в дебата на първо и второ четене в Парламента. За съжаление, всеки опит за призив към законодателя промените свързани със закриването на Специализирания наказателен съд, да се прави бавно и обмислено, беше приеман като опит да се саботира едва ли не целият процес за съдебна реформа. Хората, които призоваваха за това, като магистратите например, едва ли не бяха сочени като съпричастни към определени партии, които са против закриването на специализираното правосъдие у нас това, т.е. дебат въобще не се състоя по това дали да се закрие специализираното правосъдие или то да бъде реформирано по някакъв начин, да бъде надграден капацитетът, който е изграден до момента. Дебатът се състоя в това как точно да бъде закрит Специализираният съд и съответните специализирани прокуратури.

На г-н Пламен Панайотов първо ще дам думата. Той е един наистина от водещите специалисти в България, и не само. На много международни форуми участва по темата „специални разузнавателни средства“, магистрат с много голям опит в тази специфична област. Аз съм се уверила и от чужди експерти, които ползват неговия опит, и наистина мисля, че разполагаме с голям капацитет, който е натрупан тук – професионален, от хората в тези структури.

Господин Пламен Панайотов, искам да Ви попитам дали може да очертаете няколко основни проблема, които Вие очаквате,

че може да се случат с този архив, и въобще с процедурата, процесуални проблеми, които ще възникнат в хода на закриването на органите на Специализирания съд и прокуратура по отношение на СРС-тата.

ПЛАМЕН ПАНАЙОТОВ: Благодаря Ви! Първо да Ви кажа, че това, което казвате като опит, е свързано с работата, от 2017 г. реално като заместник-председател на Специализирания наказателен съд участвам в процедурата от гледна точка на съда, компетентността за издаване на разрешенията за използване на специални разузнавателни средства. Знаете, че компетентността на Специализирания наказателен съд към този момент беше разширена. На практика големият брой искания за специални разузнавателни средства се разглеждаха от този съд.

По повод на това, което казахте за приетия Закон за изменение и допълнение на Закона за съдебната власт, искам да отбележа, че благодарение на това, че акцентът беше върху политическото желание за закриване на специализираните органи, не се получи професионален дебат в Правната комисия нито на първо, нито на второ четене. Поради това според мен е налице липса на всякаква регламентация относно съдбата на висящите преписки по Закона за специалните разузнавателни средства. Това е изключително голяма законодателна празнина. Тя може да бъде запълнена, за да не се предизвика хаос, само по законодателен път. Вие правилно отбелязахте, такава е и нашата статистика, че към момента висящите преписки по Закона за специалните разузнавателни средства в „Секретно деловодство“ на Специализирания наказателен съд са повече от 20 000.

Какви са последиците от закриването на Специализирания наказателен съд във връзка с дейността по разрешаването на

специални разузнавателни средства? Това е един процес, който започва от заявяването, подаването на искането, през разглеждането му от Специализирания наказателен съд, издаване на съответното разрешение и техническото прилагане на разрешението от съответните органи, визирани в разпоредбата на чл. 20 от Закона за специалните разузнавателни средства. Аз мога да очертая няколко аспекта като последица от закриването.

На първо място, това са процесуални аспекти, свързани с (само ще ги маркирам, за да не отнемам много време) валидността на дадените разрешения от Специализирания наказателен съд, които към момента се прилагат, към момента на закриването, а именно 27.07.2022 г., тъй като законодателят въведе 3-месечен срок до влизане на закона в сила. Ние към момента също разглеждаме искания. Няма никаква разлика от преди приемането и обнародването на закона, така че ще има такива висящи производства. Дали тези разрешения ще бъдат валидни и ще бъдат приети от процесуална гледна точка по-нататък при едно наказателно производство? Следва да имате предвид, колкото и да се омаловажава като доказателствена стойност ефектът от веществените доказателствени средства, те точно за този тип престъпления, а именно престъпленията, свързани с националната сигурност, престъпленията, извършени от организирани престъпни групи, и корупционните престъпления, имат голяма тежест. И загубата на тези доказателства, които в повечето случаи са от значение при постановяване на присъдата, тъй като в много случаи допринасят за формиране на вътрешното убеждение за вината на един подсъдим, именно поради това загубата им ще повлияе съществено върху тези производства и върху възможността те да

бъдат доказани по един начин, който изисква Наказателно-процесуалният кодекс. Единият аспект е този.

Следващите аспекти са свързани с движението на тези преписки. Имайте предвид, че прилагането на специални разузнавателни средства е една изключително формализирана процедура. Тя изисква в много случаи бързо, дори незабавно действие от всички органи, на които са вменени задължения по тази процедура, и най-вече органът по чл. 15, какъвто е съдът, дал разрешението за прилагане на специално разузнавателно средство. След закриването на съда на практика няма да има съдия, който да решава всички въпроси, свързани с даденото разрешение, а именно – има текуща кореспонденция, която е свързана с всички затруднения по прилагането на специалното разузнавателно средство, свързани дори с разпореждането, което прави съдията за унищожаване на тази събрана информация, за която към 10-дневния срок, предвиден в закона, не е направено искане за изготвяне на вещественно доказателствено средство. Това създава условия за злоупотреби.

Аз искам да наблегна на липсата на Национален регистър за дадените разрешения за прилагане на специални разузнавателни средства. Това е един голям проблем, който поставяме, доколкото си спомням, много преди създаването на Специализирания наказателен съд, и той се negliжира от различните институции, които могат да създадат такъв регистър, най-вече от законодателната власт. Липсата на национален регистър води до невъзможност да бъдат проследявани сроковете, визирани в разпоредбата на чл. 21 от Закона за специалните разузнавателни средства, където са регламентирани сроковете, в които спрямо едно лице може да бъде прилагано специално разузнавателно средство. И каква е

последницата в тази връзка от закриването на Специализирания съд? В Специализирания съд от 2012 г. се води такъв регистър на всички разрешения, които са дадени спрямо всяко едно конкретно лице. И когато дойде едно заявление с искане за разрешаване на специално разузнавателно средство, „Секретното деловодство“ на Специализирания наказателен съд прилага справка, от която е видно дали спрямо това лице е прилагано специално разузнавателно средство, по коя точно преписка, за какъв период. И това всъщност позволява на съдията, който разглежда искането, да следи за спазването на тези срокове. Неспазването на сроковете води до незаконосъобразно издаване на специално разузнавателно средство. Категорично е от формална гледна точка, че неспазването на тези срокове, надвишаването на тези срокове води до незаконосъобразност на издаденото разрешение, до драстично нарушаване на правата на гражданите, т.е. те са конституционно закрепени, до безконтролно на практика слушане. Ето, според мен това е една много голяма опасност, тъй като предвидено е в закона (то е общо, не е специално за регистъра на специалните разузнавателни средства) целият архив на Специализирания наказателен съд да премине в Софийския градски съд. Но не всички разрешения след тази дата, водени от компетентността, която е променена, са от компетентност на Софийския градски съд. И как, когато пристигне искане при конкретния съдия, при липсата на информация за прилагане до този момент на специално разузнавателно средство срещу конкретното лице той ще бъде в обективна възможност да даде такова разрешение, да прецени законосъобразността на искането? За мен последиците от това са или спиране на тази дейност до получаване на такава информация, което при липсата на архив към съответния съд е

изключително трудно предвид формализираните правила за кореспонденция по Закона за защита на класифицираната информация, или издаване на риск на съдията на незаконосъобразно решение, което след себе си влече и наказателна отговорност, тъй като издаването на незаконосъобразно решение води след себе си и осъществяване на състав, предвиден в Наказателния кодекс. Това е единият проблем.

Следващият проблем е масово отказ от даване на разрешение до изясняване на въпроса за компетентността. Не е предвидено в Закона за специалните разузнавателни средства, нито в установената практика как се решават и кой разглежда такива спорове. За мен това ще предизвика изключителен, имайки предвид обема на престъпленията, за които се прилагат специални разузнавателни средства, това ще предизвика също хаос, тъй като, ако един съдия откаже поради липса на компетентност, къде следва да го изпрати и кой ще го реши. Ние на практика след закриването няма да имаме нито съдии, нито деловодство, което може да администрира висящите преписки. Кой ще ги администрира, къде ще се завежда тази кореспонденция, която, както отбелязах, е висяща, като се има предвид, отново подчертавам, и ролята според закона на специалните разузнавателни средства, а тя е предотвратяване, разкриване и доказване на престъпления. А нашата статистика сочи, че повече от половината, даже повече от 60% от исканията не са от прокуратурата и не са по досъдебни производства, а са от оперативните служби на МВР, а много голям процент от тях касаят директно престъпления по Глава първа и защитата на националната сигурност. За мен се създава огромна опасност от това в един продължителен период от време (той няма да бъде толкова кратък, познавайки практиката), в който на практика да не се издават такива

разрешения, да се блокира тази дейност с всичките последици от това. Прехвърлянето на архива (неговото размножаване на практика е невъзможно) ще доведе и до опасност от разгласяване на факти, които са защитени от Закона за защита на класифицираната информация.

Аз вече преминах към другия аспект, освен процесуалния, на закриването, а именно процедурните аспекти. Прехвърлянето на този огромен брой преписки изисква изключително много време – това е свързано с описване, завеждането им съгласно Закона за класифицираната информация, приемането там, където са изпратени, и завеждането им в този регистър. Броят, който съобщих, говори, че това няма да се случи нито в рамките на 6 месеца, нито в рамките на една година. Мисля, че мога да прогнозирам – опитът, който имам, ми дава това основание, – този процес ще тече години. И опасността, ако не се регламентират в закон всички тези проблеми ясно и категорично, ще доведе до невъзможност да бъде използван този много важен способ за събиране на доказателства, но не само за събиране на доказателства, а и за предотвратяване на престъпления. Защото никой не обръща внимание, че разрешенията и прилагането на специално разузнавателно средство като че ли основно се използва и за предотвратяване на престъпление, което е много важно. И никой няма да спори мисля, че много по-важно е да предотвратим едно престъпление, отколкото след това да наказваме извършителите му и да търсим наказателна отговорност при този изключително формален български наказателен процес.

Аз зная адвокатите как възразяват на това – че този формализъм е затова, защото трябва да бъдат защитени правата на гражданите, а то означава правата на подсъдимите. Но как са защитени – поставям въпроса, - на пострадалите лица, които на

практика при този наказателен процес стават жертви още веднъж и на съдебната система, и на законодателните решения?

Искам да обърна внимание на още един аспект. Извинявам се, че толкова дълго говоря. Служителите в „Секретно деловодство“ също имат голямо значение. Не се знае какво ще стане с тях. Най-вероятно цялата тежест на това, което Ви говоря като процедурни аспекти на закриването, ще падне върху тях. Това са изключително подготвени служители, проверени служители, защото работят с класифицирана информация. В момента закриването демотивира всички ни, защото тази оценка, която дават на специализираното правосъдие, е изключително незаслужена. Това е оценка, която не се обосновава на реално постигнатите резултати, на усилията, които са вложени както от съдиите в Специализирания съд, така и от служителите, защото служителите също много тежко преживяват тези квалификации, знаейки каква работа са извършили и колко съвестно са я положили, каква квалификация е необходима, за да положат тази работа. Тези служители, които са трима на брой в деловодството на Специализирания наказателен съд, вероятно ще изнесат цялата тази тежест, ако останат на работа в този съд.

Колко време е необходимо за обработването на този брой преписки, обработването на тази информация? (Включват се външни гласове.) ...за съжаление, от законодателя. Аз се опитах, и другите колеги, да ги обосновем, но така или иначе не стана и това предизвика празнина в законодателната регламентация. За мен, отново повтарям, не могат да бъдат решени по никакъв друг начин тези проблеми, освен по законодателен път... (Намесват се външни гласове.) За жалост, бързането доведе дотам. До мен е представител на Националното бюро за контрол на специалните разузнавателни средства. Има такова тълкуване, че разрешенията,

които са издадени, тъй като правната природа на разрешението за специално разузнавателно средство е много различна – нещо, което се опитаха да обяснят в Правната комисия, че е еднаква с правната природа на разрешението по чл. 161 за претърсване и изземване – не, тя е коренно различна, защото тук се касае за прилагане в срок. И тези разрешения, които надвишават срока на функциониране на съда, нищо чудно да бъдат приети от Бюрото като издадени от некомпетентен орган, оттам да бъдат прекратени незабавно, отново хаосът ще бъде, и трябва време за реакция от момента, когато се прекратят, до момента, когато отново се подновят, с всичките последствия по закон, а то е изготвяне на искане в 10-дневния срок за вещественно доказателствено средство и продължаване съответно, ако е необходимо, и то от кой? Никой не отговаря на този въпрос – кой ще продължи, ако има и такова искане, разрешението за специално разузнавателно средство? Бюрото за контрол на специалните разузнавателни средства извърши множество проверки в Специализирания наказателен съд. Аз смятам, че и тяхната дейност (защото това е една от основните им дейности) за един дълъг период от време ще бъде блокирана, тъй като гражданите ще подават искания за проверки дали са незаконно подслушвани, а няма да има нито деловодство, нито съдии, които да дадат достъп до тези архиви.

Накратко това са моите виждания за последиците от приетия от Народното събрание Закон за изменение и допълнение на Закона за съдебната власт, с който се закриха специализираните съдилища и прокуратури.

Благодаря Ви за вниманието!

МАРИЯ КАРАГЪОЗОВА: Да, действително специалните разузнавателни средства бяха използвани многократно като мотив за

закриване на специализираните съдилища и прокуратури. Ние присъствахме, много от тези, които сме в момента в залата, през цялото време и на двете четения в Парламента, и всъщност аз самата не можах да получа убедителни доказателства, че е имало незаконни подслушвания, искания и разрешения съответно на Специализирания съд и прокуратура. Дори беше залепен етикетът „Това е домът на СРС-тата и затова те следва да бъдат закрити“, без да се отчетат въобще последствията. Доколкото знам, в Закона за специалните разузнавателни средства с този ЗИДЗСВ за закриване на специализираните съдилища и прокуратури единствено беше променена една дума, т.е. беше махната думата „специализирани“.

Господин Янко Симеонов, моля да вземете отношение по това, което дотук Пламен Панайотов каза, тъй като Вие сте представител на другата институция, чиято функция е изключително свързана с контрола по искането разрешаването и прилагането на СРС-тата, т.е. погледите са обърнати към Вас и Вие също трябва да заемете, според мен, проактивна позиция. Много благодаря, че дойдохте днес.

Заповядайте!

ЯНКО СИМЕОНОВ: Благодаря Ви за поканата!

Да, действително поставените въпроси са много сериозни. Със съжаление отбелязваме в Националното бюро за контрол на СРС-тата, че не можем да предвидим какво би се случило за в бъдеще, но някои от тези проблеми, които постави съдия Панайотов, наистина трябва да бъдат разрешавани, както се казва, в крачка, в движение. Засега нямаме никакво становище, което би могло да даде разрешение по тези въпроси, тъй като действително те още не са възникнали като проблеми. Предполагам, че те предстоят и ще вземем становище.

Относно тези проблеми. Знаете, че Националното бюро много следи, както каза и съдия Панайотов, за сроковете за прилагане на специални разузнавателни средства именно с цел да не се надвишава нарушаване правата на гражданите, тъй като специалните разузнавателни средства са способът, чрез който временно бива контролирано и бива нарушавано едно гражданско право на определено лице. Всяко едно излизане извън тези срокове представлява нарушение на закона, респективно на конституционни права на гражданите.

Освен сроковете, в които се прилагат специални разузнавателни средства, много важен е въпросът и в какви срокове ще бъде унищожавана информацията, която е придобита от тези специални разузнавателни средства, която няма да послужи за изготвяне на веществени доказателствени средства. Знаете, че съгласно чл. 31, ал. 3 от Закона за специалните разузнавателни средства този срок е 10-дневен и не се допуска неговото надвишаване. Всяко едно нарушаване на този закон също води до нарушаване на права на гражданите. Както Националното бюро, така и всички заявители, проверяваните институции стриктно следят спазването на този срок, и в интерес на истината не установяваме никакви нарушения в изпълнението на тези задължения на заявителите и на прилагащите. Не установяваме.

Голям проблем би възникнал – пак се спирам на думите на съдия Панайотов – с продължителността, тъй като една процедура по прилагане на специални разузнавателни средства не приключва с прекратяване на прилагането. След това има действия, които са свързани, както казах, с унищожаването на информацията, или по-важното – с последващия съдебен контрол, тъй като съдията, който дава разрешенията за прилагане на специални разузнавателни

средства, има, от една страна, функцията да контролира самото искане за прилагане на СРС дали отговаря на формалните изисквания на закона именно с цел спазване на правата на гражданите, а от друга страна, след прекратяване на прилагането той продължава своя съдебен контрол, именно проследявайки унищожена ли е информацията, ако не е послужила за изготвяне на вещественно доказателствено средство, има ли изготвено искане за изготвяне на вещественно доказателствено средство, респективно изготвено ли е, след това унищожена ли е информацията, която е послужила за вещественно доказателствено средство, и то отново в срока по чл. 31, и какви способности са били прилагани при използването на специални разузнавателни средства. Този контрол при закриването на Специализирания съд не знаем кой ще го проведе. Ето един проблем, който остава висящ, но по който в момента нищо не можем да направим, тъй като, както и Вие казахте, единственото изменение в Закона за специалните разузнавателни средства е в думата „специализирани“.

Благодаря Ви!

МАРИЯ КАРАГЪОЗОВА: И аз Ви благодаря!

Моите опасения са в това, че да, досега всъщност само се говореше за възможност за съществуване на незаконно подслушване. Такава не беше установена в органите на специализираните съд и прокуратура въпреки многократните проверки, а мисля, че ги извършихте, наистина ежедневно стоите в сградите на тези органи. От Вас се очаква да откриете незаконно... (Намесва се Янко Симеонов: Ние търсим.) Да, Вие търсите много системно. Много често подобни органи контролни като Вашия също са подложени на натиск, че на всяка цена трябва да намерят. Общественият интерес обаче все пак е да бъде обективната истина

разкрита и аз се радвам, че Вие вършите Вашата работа, спазвайки Вашите задължения, и не се поддавате на политическия натиск, на това задължително и на всяка цена да намерите незаконно искани и разрешени специални разузнавателни средства в Специализирания съд и прокуратура, и бих се радвала да продължите в този дух. Защото в крайна сметка по този начин се гарантира общественият интерес, защото точно ролята на Вашето Бюро е тази. Вие сте един независим орган, който стои между искащи и прилагачи, и разрешаващи специални разузнавателни средства. Да, дотук не са открити незаконни СРС-та, но със закриването по начина, предложен с този ЗИДЗСВ, на специализираните органи на правосъдието всъщност, доколкото разбирам, се създава предпоставка оттук насетне да има такива, т.е. да има незаконно прилагани СРС-та оттук насетне поради тази законодателна празнота, която не е дообмислена от хората, които така настоятелно и бързо желяеха закриването на тези органи.

И наистина мисля, че в обществото е крайно време да започне да се говори за това, че специалните разузнавателни средства имат една много важна и основна функция и това е превенцията, превантивната функция срещу извършване на престъпления. В обществото имаше една информационна каскада, която доведе до това, че на всеки втори гражданин, като се каже думата „СРС“, в съзнанието му следва думата „незаконно“, т.е. в общественото съзнание СРС-то е нещо вече принципно „незаконно“. Точно превантивната функция, която е Глава едно от Закона за специалните разузнавателни средства, тя въобще остава некомментирана. И всъщност в този един голям период от време ще се окаже, че никой съдия няма да рискува да разрешава СРС-та, т.е. ще бъде блокирана работата на разследващите по различните

видове тежки престъпления, включително да работят по предотвратяването им, т.е. сега настъпва един доста благоприятен период за контингента, който работи в тази посока. Дори вчера ми направи впечатление – децата от испанската гимназия ги бяха питали каква професия искат да имат, и те, слушайки от новините, много от тях бяха написали: „Ами ние всъщност мислим, че е доста високодоходно и нискорисково в България в момента да си ОПГ“, т.е. защо трябва да работя, да се мъча нещо осем часа, като сега в един момент се оказва, че... (Не довършва.) Даже питаха какво се случва с третия човек, ако се сменя – така вече бяха изпаднали в детайли на своите размишления дали пак са ОПГ, ако двамата действат постоянно, но третият се сменя, дали биха могли да избегнат правосъдие. Така че е ясно за всички, че блокажът е тотален, и то по едни много сериозни групи от престъпления, каквито са организираните престъпни групи, корупцията, престъпленията срещу Републиката.

Аз бях извадила един списък с медийни публикации, защото ние оттам черпим информация. Направи ми впечатление, че миналата седмица една частна неправителствена организация каза, че ще участва в контрола на преместването на архивите в процеса на закриване на Специализирания съд и прокуратура. Правилно ли разбирам, че всъщност те ще имат достъп, или си мислят, че ще имат достъп – определени частни субекти, до една класифицирана информация? И дали това застраша обществения интерес? Кой може да вземе отношение?

Галя Георгиева и после Мариета Райкова. Това изтече в медиите. Аз също съм озадачена от това как до тази класифицирана информация частно-правни субекти очакват да имат достъп да

преместват архива от 20 000 дела на Специализирания съд и прокуратура.

ГАЛЯ ГЕОРГИЕВА: Аз случайно на 17 април (извадила съм си тази публикация) гледах сутрешния блок на bTV, където събеседник беше г-н Бойко Станкушев, който представляваше едно НПО, наречено „Антикорупционен фонд“. В последната година и половина-две се наслушахме и нагледахме на това как всички разбират от правосъдие, особено от специализирано правосъдие, всички искат да участват в неговото закриване, при организацията, и по стар български обичай някак си всеки се занимава с това, за което не е учил и което не работи, но общо взето целокупният български народ, и най-вече НПО-тата, разбират от правосъдие и от организация на работата в правосъдието. Бях потресена от това, което чух, и, уважаеми присъстващи тук, даже затова съм дошла, като разбрах каква е темата на днешното заседание на Гражданския съвет. Малко късно прочетох темата, но все пак успях да дойда.

Казвам се Галя Георгиева и съм редови съдия в Апелативния специализиран наказателен съд. Чух в това интервю нещо, което ме потресе. Господин Станкушев, който заедно с останалите членове на това НПО има идеята да следи за морал, за начин на правораздаване, и въобще да упражнява някакъв контрол върху дейността на Специализирания съд, си позволи да каже нещо, което аз в писмен вид съм го извадила. Мога ли да ви го зачета? Темата беше какво ще се случи оттук нататък, като се закрива специализираното правосъдие. И водещият каза така: *„Посправедлива ли е тя сега, след закриването на специализираното правосъдие?“* (чета дословно това, което съм свалила от сайта на bTV). Бойко Станкушев отговаря така: *„То в момента ние сме в един антракт. Нали единственото, което е направено, е една комисия*

към Министерството на правосъдието, която там ще наблюдава, ще бди, което не е лошо. Тя е от най-различни институции – касационни, апелативни, дори от Антикоруptionния фонд. Нашият колега, приятел – адвокат Андрей Янкулов, също е в тази комисия. Той има чудовищен опит като бивш прокурор главно по наказателни дела и ние го поканихме да дойде при нас, за да го използваме за декодиране и разминиране на досега действащата система. Така правим ние. Аз съм оптимист, защото известно време злонамерените, част от които неграмотни или притеснени от това, че ще им бъде търсена отговорност по закон, представители на опозицията... (тук се намесват вече някакви политически съждения) ще врякат известно време, но не всички. Не всички са ненормални и не всички са неграмотни. През това време ще се прехвърлят всички дела, за които те така треперят, че нямамо кой да ги реши оттук нататък в нормалните прокуратури и съдилища.“ Това е извадка от интервюто на Бойко Станкушев, аз го гледах дори по телевизията, по bTV. Това, което по същество той каза, че Антикоруptionният фонд, който по същество е едно НПО, и някаква комисия от Министерството на правосъдието, та било то и с участие, както той твърди, на представители от апелативно и от касационно ниво – вероятно от съдебната система колеги някои, ще следят прехвърлянето на делата в общите съдилища и прокуратури.

И тук използвам присъствието на представителите на Бюрото за контрол върху специалните разузнавателни средства. Веществените доказателствени средства, специалните разузнавателни средства – това са част от нашите дела, които ежедневно сме гледали. И питам аз каква е тази комисия? Не можете ли да проверите? И какво е мястото на НПО-та, на Министерството на правосъдието в прехвърлянето на съдебните дела? Има ли право

Министерството на правосъдието да участва в прехвърлянето на делата, след като тук в тази зала има управляващ орган на съдебната система – Висшият съдебен съвет. За съжаление, в тази държава (казвам го, за да го чуят всички) се утвърди едно неуважение към институциите. Висшият съдебен съвет, какъвто и да е той, трябва да бъде уважаван и трябва да бъдат спазвани всички онези изисквания, които Висшият съдебен съвет под съответната нормативна форма или с решения свежда към съдилищата и прокуратурите. И в тази държава е крайно време всички институции да си знаят мястото и компетенциите.

И аз поставям въпрос, искам да го поставя и на Висшия съдебен съвет. Компетентна ли е структурата и министърката с нейния капацитет и с правомощията, които има, и нейният екип да създават такива комисии към Министерството на правосъдието, които да контролират преместването на делата? Всички знаем (и тук стана въпрос), че целта на много хора беше да надникнат във веществените доказателствени средства, да прочетат какво пише във ВДС-тата, да знаят за какво са били искани СРС-та – нещо, което изобщо не им се полага да знаят. Има закони, които трябва да се спазват и в тази насока.

За мен като редови съдия това ми звучи изключително страшно – да се допуснат НПО-та от хора, които, първо, нямат компетенции по закон, второ, те, дори и да са юристи, не са част от съдебната система. И в крайна сметка, извинете, това НПО, наречено „Антикорупционен фонд“, какъв предмет на дейност има, каква специализация? Ами може ли някое друго НПО да си направи предмет на дейност, с което да контролира предмета на дейност на това НПО, питам аз, и така да се надграждат НПО-тата? Крайно време е да се случи така, че съдебната система да бъде независима.

Да, може да има някакъв граждански контрол, но той трябва да е обуздан и законосъобразен, а не безконтролен. И не трябва институциите в изпълнителната и в законодателната власт да способстват за това да се ограничават правомощията на Висшия съдебен съвет, най-вече да се ограничава независимостта на съдебната система.

Аз съм готова да предоставя на Гражданския съвет това, което съм свалила от сайта на bTV. Аз затова закъснях, извинявайте, но просто реших, че трябва да го поставя този въпрос, защото наистина медиите прекалиха с това, че всеки може да се намесва в работата на съдилищата и прокуратурата. И Вие си спомняте неотдавна по шумни дела, които сме гледали, какви демонстрации се правеха пред сградата на Специализирания съд, какво беше отношението на обществото към колегите. И какво е отношението на обществото? Това отношение се насажда от различни организации, които имат претенции да могат да бъдат компетентни по всички въпроси, включително и по правораздавателните, и отношението към колегите в Специализирания наказателен съд, Апелативния специализиран наказателен съд, прокурорите. Даже ще Ви кажа – и в залата отделни адвокати си позволяват непристойни действия, за които аз като председател на състав ги санкционирам, но не знам другите как реагират.

Аз се явявам в лично качество на редови съдия и съм длъжна да кажа това пред Гражданския съвет, използвайки присъствието на представители на Бюрото за контрол върху специалните разузнавателни средства. Това е много болезнена тема. Освен това знаете, че многократните проверки бяха насочени към това да се намерят нарушения на колегите (това го знам служебно от атестациите, които съм правила), за да могат тези колеги да бъдат

наказани на всяка цена. Така че, много моля Гражданският съвет да разгледа този въпрос, който поставям.

И аз Ви предлагам едно решение – да сезираме Висшия съдебен съвет за това какви комисии се създават в Министерството на правосъдието и допустимо ли е въобще тези комисии да упражняват някакъв контрол ... (Реплика без микрофон: по преместването...) ... на делата като цяло, които съдържат тази класифицирана информация. (Реплика без микрофон: и не само, на всички дела.) На всички дела, да. Какво е тяхното правомощие?

МАРИЯ КАРАГЪЗОВА: Много благодаря! Съдия Георгиева, както винаги, казва нещата в прав текст.

Един от проблемите на тези публични събития като дебатът днес, въпреки че тук никой на никого не е началник – в Гражданския съвет всички организации сме свободни и всеки може да изрази свободно своето мнение, хората да имат смелостта да кажат нещата в прав текст и много често тези дебати и обсъждания стават безлични и безсмислени, защото всъщност никой не може да каже наистина това, което мисли, тъй като е публично. Призовавам ви, наистина нека да наричаме нещата с техните ясни и правилни имена, да споделим в прав текст своите опасения и това, което наистина се случва днес.

Мариета Райкова, заповядайте.

МАРИЕТА РАЙКОВА: Здравейте!

Нахвърлях от изказванията няколко неща, които да отбележа.

Първо, аз за тази публикация сега чувам. Не знам как да я коментирам. Първо, може би трябва да се провери достоверността на твърдението на въпросния господин, който е казал тази комисия,

че съществува и тя ще контролира преместването на делата. Но, ако тръгнем от закона, който е приет, това си е мое задължение и задължение на председателя на Софийски градски съд, да организираме правоприемството на архивни, висящи преписки и така нататък.

Първо, единственото, с което ще се съобразим, е законът и указанията на Държавата комисия по сигурността на информацията, тъй като досега един път е закриван съд, съвсем по други процедури - Военният съд във Варна, мисля, че беше. И ДКСИ за регистратурата му за класифицирана информация е дала съвсем конкретни указания как се извършва това. Никой друг не може да дава указания как да стане, пък какво да знаем ние. По-скоро, първо, трябва да се провери, разбира се, достоверността на тази изнесена в медиите информация, защото все пак сме на 115-о място по медийна свобода и свобода на изразяване. (Говорят на изключени микрофони) Да, да. Трябва да се провери дали е вярно, какво имат предвид.

Едно доуточнение да направя за тези, за да не помисли някой неангажиран с процедурите по разрешаване на СРС, че 20 хиляди са в момента висящите СРС-та - 20 хиляди е архивът на регистратура „Класифицирана информация“ за десетте години на съществуването на Специализирания наказателен съд, дела, свързани с разрешаване, отказ, прекратяване прилагането на СРС. И не само. Архивът е доста по-голям, тъй като включва ВДС-и, секретни материали към висящи наказателни дела и друг тип информация.

По повод друг вид информация на хартиени и електронни носители искам да кажа, че днес дебатът е много хубав, заради това, че ние ще споделим идеи и практики, но той не може да навлиза в

определени сфери и конкретика, които имат определено класифицирано значение, на първо място.

И, на второ място, че ние тук няма да можем да стигаме до конкретни предложения и решения по причина, че дали едно разрешаване на специални разузнавателни средства, прилагане, впоследствие използване - законно или не, никой тук не може да каже. Това е в компетентността на съответния съд, който някой ден в едно съдебно производство ще разглежда, и приобщава или не - ВДС-и, придобити чрез специални разузнавателни средства, така че ние съвсем условно днес можем да споделим нашите притеснения, но конкретни изводи по проблема „Ще има ли законни или незаконни СРС-та" нито аз, нито колегата от Бюрото може да го каже и да даде такъв отговор.

Къде са моите притеснения? Колегата Панайотов ги изложи и аз да ги доуточня - откъде ще дойдат проблемите.

Както казах, има правоприемство между нашия съд и Софийски градски съд. Тук няма спор, че всички архивни преписки и висящи дела, цялата регистратура „Класифицирана информация" преминава към Градски съд. Няма да ходи никъде другаде, само към Градски съд.

Как законодателят е уредил това правоприемство, което никой друг път на законодател не се е случвало да прави? Той привидно дава някакъв 3-месечен срок, в който обществото, тъй като обществото се интересува от специалните разузнавателни средства, остава с впечатление, че ние в тези три месеца с председателя на Софийски градски съд работим по правоприемството - предаваме, описваме, предаваме. И на датата 28 юли ли беше, 27 юли, забравям я, в крайна сметка всичко е предадено и нещата тръгват в Софийски градски съд.

Не! Законодателят не го е решил така! Всъщност тези три месеца са за уреждане статута на съдиите, през което време Специализираният наказателен съд работи така, че никога няма да бъде закриван. До последния ден той ще приема обвинителни актове, ако може - ще провежда разпоредителни заседания, и съответно ще се произнася по искания на различни заявители за разрешаване или отказ на СРС. И, видиш ли, когато дойде датата 27 юли, той спира да съществува и ако може на тази дата всичко да е предадено?! Съответно френетично е да се счита, че това ще се случи така. Излиза, че предаването ще бъде извършено веднага след това, да, но тогава Специализиран съд няма, няма и административен ръководител. Няма кой да поеме задължението по това предаване.

Това, разбира се, рефлектира не само върху архивните дела и регистратура „Класифицирана информация“, а върху всички дела. Кой всъщност ще организира след това делата, които стоят? Искам да кажа, че общата бройка с архивни дела е може би над 100 хиляди. Представете си на 4000 кв. м разположени архиви, дела, преписки и така нататък. И къде отиват те всъщност? В Съдебната палата.

Оттук насетне проблемите със специалните разузнавателни средства, по които в момента виси прилагане. За тях говорим. Не сме ги смятали, не знаем колко са. Виси прилагане.

Тезите са две, те няма да бъдат и повече. Едната е, че прилагането трябва да се прекрати със закриването на Специализирания наказателен съд, защото органът, който осъществява съдебния контрол вече не съществува и както каза, мисля, че колегата, ако се наложи ревизия на това издадено разпореждане за прилагане, кой е компетентният да я направи?

Съответно Специализиран съд вече няма. И поради тази причина едната теза е, че трябва да се прекрати прилагането с влизане в сила на закона.

Ами тук е и другият проблем - ами, кой да го прекрати? Нас ни няма. Не можем да си прекратим вече разпореждането. Кой тогава ще го прекрати - също не става ясно.

Другата теза е, че все пак това разпореждане е издадено от законосъобразно съществуващ съд, от съдия със съответната, ако всичко е наред, разбира се, от съдия със съответната компетентност във връзка с компетентност на Специализирания съд. И ако всичко е наред, другата теза е, че то ще продължи да се прилага и с оглед правоприемството на преписки, компетентен да контролира ще е Софийският градски съд. Тази теза има и противници сред нас, но в крайна сметка очевидно ще се прилагат и двата случая - от всеки съдия, по вътрешно убеждение.

Следващият проблем, който ще възникне, както каза колежата Панайотов, са сроковете, защото заявителят ще отиде в съда X и ще каже: ние прилагаме 4 месеца с разпореждания на Специализиран наказателен съд. Съдията от съда X ще каже: ами, аз как да го проверя това нещо, имам 48 часа да взема решение по Вашето искане, как да проверя дали това е вярно за четирите месеца? Тръгне ли да пише секретни писма до Софийски градски съд, не могат му отговорят в рамките на тези часове.

Ето това са проблемите, до които ще се стигне. Сещам се за незаконното подслушване. Всъщност аз не знам обществото като говори за „СРС“ какво има предвид - незаконно разрешение, незаконно прилагане, и то не знае всъщност, но е притеснено. (Всички говорят) Или незаконно ползване след това, но доста широко се упражняват в тази насока на наш гръб, дори съдията Велинова

констатира, че бройките на подслушваните протестиращи стигат над 3 хиляди, като говорещите, обикновено представители на политически партии, дори не са си направили труда, мисля, че на страницата на Бюрото има годишната бройка на лицата, които са обект на специални разузнавателни средства, и те са по-малко от протестиращите подслушвани! Което дори и на тази плоскост е ясно, че се говорят общи приказки.

Дали аз знам отговора на този въпрос? Всички много очакват да им кажа: това не е вярно или е вярно, но не аз, а Бюрото може да прави такива проверки и да отговаря на въпроси „Кой незаконно е подслушван или не“, така че аз няма как да отговоря на въпроса „Има ли?“. Често го очакват аз да го кажа - „Има ли подслушвани протестиращи, колко са и дали сред тях има утвърдени политически лидери“. Не мога да го отговоря, но не съм констатирала в рамките на моята компетентност, доколкото мога, при сигнализираните. От Министерство на правосъдието съм сигнализирана, от Висш съдебен съвет и съм им дала отговор, че не съм констатирала определен тип нарушения да са допуснати. Но пък считам, че ако след време Прокуратурата вдигне следствената тайна точно върху този казус мисля, че всички ще разберете отговора на въпроса дали има подслушвани протестиращи, колко са и дали има сред тях утвърдени политически лидери. Благодаря Ви.

Аз съм готова да отговарям на въпроси, но пак с уточнението, че в определена конкретика нито аз, нито колегите ми можем да навлезем.

МАРИЯ КАРАГЪОЗОВА: Благодаря, съдия Райкова.

Валентина Маджарова, заповядайте.

ВАЛЕНТИНА МАДЖАРОВА: Здравейте и от мен!

Вземам повод от преждеговорившата съдия Райкова. Аз също нямам право по закон да навлизам в конкретиката по конкретни дела, още повече когато по тези дела има разрешени и експлоатирани специални разузнавателни средства.

Използвам тази широка трибуна да кажа за последен път нещо - специалните разузнавателни средства не са специализирани разузнавателни средства! Прави се някакво внушение към българското общество, което искам да вярвам, че се дължи на лапсус, но не съм сигурна, че това е лапсус!

Специални разузнавателни средства се разписват от всички председатели на окръжни съдилища в Република България. Да, нормално е Специализиран наказателен съд да разписва в пъти повече специални разузнавателни средства и това е нормално, изхождайки от неговата териториална компетентност.

Много ми е важно да Ви кажа днес на всички Вас, че вчера се проведе редовно заседание на Постоянната конференция на прокурорите, които извършват работа в сегмента „Организирана престъпност, корупция и терор“. Всички до един, без изключение, бяха изключително притеснени от това, което се случва в България! Всички до един бяха притеснени за своята си работа и за това какво те ще отговорят на обществото, в което те са държавни обвинители и Ви казвам това, за да знаете, че Специализирана прокуратура е основната прокуратура, която изпълнява европейски заповеди за разследване, а също и молби за правна помощ! Допустимо и законосъобразно е в изпълнение на европейски заповеди за разследване и молби за правна помощ да се иска, съответно разрешава, съответно прилага специално разузнавателно средство такова, каквото е нужно за доказване, разкриване или

предотвратяване, както съдия Панайотов, за което му благодаря, много добре дефинира като възможност законова.

В момента няма да отговоря на въпроси, защото аз не искам да разкривам следствена тайна, още повече, когато се касае за СРС-та - има ли, няма ли. Да предположим, че има. Какво ще се случи с тези способности? Какво ще се случи с доказателствата по делата на нашите партньори?

Да речем, че е взето решение, което със сигурност не е в интерес на българското общество, за закриване на специализираното правосъдие, но това решение няма как да не се отрази всъщност на работата на нашите партньори. И действително Ви казвам, че вчера всички бяха изключително разтревожени и притеснени. Нямахме нито един държавен обвинител, повярвайте ми, нито един, който да не каже: ама, това истина ли е, това въобще възможно ли е?! И ме попитаха: добре, какви са основанията? И аз им казах: ами, те, основанията, това, което аз чух, с моите скромни интелектуални възможности, това, което успях да разбера, по принцип са три - липса на справяне с корупцията, липса на напредък при организираната престъпност с разкриване и санкциониране на този род престъпления, прекалено използване на специални разузнавателни... (не довършва) Специализирани, явно, средства, защото очевидно на обществото се внуши, че само в специализираните магистратури си служим с този законов способ. Те затова не случайно, според мен, абсолютно не случайно, се наричат постоянно и упорито „специализирани разузнавателни средства“ и то от хора от доста висока трибуна!

И третото - прекаляване, по-скоро не прекаляване, а шиканиране с института на мерките за процесуална принуда и в частност мерките за неотклонение. И те ми казват: и? И аз им казах:

да, това са подбудите, това са мотивите на българския законодател, поне аз това чух. Поне аз това чух! Това са упреците. И те казаха: да, ама то нали точно специализираните структури си служат със специални разузнавателни средства и нали точно това е целта? Нали в крайна сметка... (Не довършва) Между другото това са и процеси, които текат в европейски мащаб, но покъртителното и показателното е, че само в България се пристъпи към закриване, тоест всички други са устояли на този натиск, какъвто в момента има в две други държави в Европа, но в крайна сметка законодателят е взел по-мъдрото решение за някакви реформи.

Ние не говорим, че не трябва да бъдем реформирани. Разбира се, който работи - той греша. Не греша само неработещият. Разбира се, ние търпим критика безспорно, но нека критиката да е градивна и нека да е в интерес на данъкоплатеца, защото аз твърдя, че това няма да е в интерес на данъкоплатеца.

Нещо, което мен специално много ме тревожи - защо до ден днешен никой не поиска от мен, защото само аз съм човекът в тази държава, който по закон може да отговори на въпроса „Колко са висящите ни и неприключени досъдебни производства“. Преписките, да речем, са релевантни. Никой до ден днешен не е поискал отговор от мен по този въпрос. То, няма! Но иначе се вземат едни крути решения, така аз лично не съм изненадана от този законодателен подход. То всъщност е липса, дефицит на законодателен подход в сегмента „Специални разузнавателни средства“.

Повярвайте ми, проблем има не само със ЗСРС. Те - проблемите, тепърва предстоят. Никой мен не ме попита аз колко склада за веществени доказателства... (не довършва), за колко склада отговарям и какъв е обемът на веществените доказателства вътре. Защото наистина не следва да се приоритизират конкретни

доказателствени способности за сметка на други. Да, факт! Обществото е чувствително на темата „Подслушване“, защото всеки си мисли, че е подслушван. Но, но, но... Много е важно да се каже, че има подслушвани лица, които са пострадали лица и това подслушване става в техен интерес, с тяхно знание. Защо това българско общество не го говори това нещо, разбира се, чрез нашите народни избранници?

Като че ли съществува едно огромно незнание, но такъв огромен дефицит - аз лично на такива неща не вярвам, тоест аз залагам на очеизваждащата теза, че всъщност това е просто цел. И всички средства в случая са оправдани за постигане на крайната цел. Е, успяха! Послужиха си с всичко! Послужиха си включително с демагогското говорене за незаконно подслушвани лица!

Аз не знам откъде се правеха тези съждения, но хората, които могат да отговорят на този въпрос стоим тук в момента, в тази зала. Това е председателят на Специализирания наказателен съд, това съм аз, като първоинстанционни органи на специализираното правосъдие, и това е представителят на Бюрото за контрол над специални разузнавателни средства.

За мен тези неща имат огромно значение, защото не може обществото за пореден път да бъде лъгано! Защото, повярвайте ми, съвсем скоро, изключително бързо и изключително скоро същото това общество ще разбере, защото народът ни е мъдър! То ще разбере, но ефектът е необратим. Дори ефектът вече е настъпил.

Знаете ли какъв огромен е спадът на исканията, които изготвят държавните обвинители за експлоатиране на специални разузнавателни средства? Знаете ли, че в 90% от случаите тези искания са в интерес на пострадали от престъпна дейност лица? Защо се акцентира на един единствен случай? Но, забележете - да,

факт. И аз лично като магистрат с над 20-годишен стаж не се срамувам. Напротив, гордея се от това, че се направиха неща, които не са правени. Говоря по това прословуто разследване, което едва ли не по всички кафенета по села и по паланки се коментира от всички хора, от всички люде! Всички разбират от терор! Всички разбират от престъпления против Републиката!

Това говорене е зловредно. Ние го разбираме тук, обществото не го разбира. И не, не е виновно българското общество. Тук вина имат други хора, включително и медиите за абсолютно некоректно отразяване на ситуацията, такава каквата е. И аз лично съм изключително огорчена от това - когато магистрат престъпи морални норми, ние имаме Етичен кодекс, магистратът да бъде изключително круто обругаван, съден, къде с повод, къде без повод, къде с процедура, къде без процедура. А тогава, когато български журналист престъпи етичен кодекс, защото те - журналистите, също имат Етичен кодекс, не знам дали сте наясно, но имат Етичен кодекс, тогава някак си нищо не се случва и то е допустимо. Ами - да, допустимо е, но действително те формират общественото мнение. Те са тази брънка между нас - обикновените хора, в добрия смисъл на думата „обикновени“, и информацията, която трябва да се смели по един подходящ начин така, че да се поднесе. Да, нека да го правят, но нека това да е правдиво!

Колко пъти те ме запитаха мен, защото няма случай, поне за мен, в който да е имало нужда от информация и аз да не съм я подала, но аз ще подам информация, когато бъда запитана. Аз я подавам в подходяща форма, разбира се, без да нарушавам закона, но отговарям тогава, когато ме питат. Като не ме питат - няма как да отговоря. И те всъщност отразяват една едностранчива, в случая

тенденциозна и манипулативна гледна точка. И - да, целта е постигната вече! Ние го виждаме.

Само още едно нещо искам да кажа и приключвам. Няма да отегчавам никой! Кое говори, че целта оправдава средствата? Показателен, покъртителен е § 48! Има много голяма разлика между съд и прокуратура. Ние тук я правим, но включително и едни хора, които имат огромната отговорност в момента - да влизат в Народното събрание, очевидно не правят разлика. Аз стигнах до този извод, защото ако правеха, това нямаше да е написано по този начин.

Позволявам си да Ви го зачета, защото то е много кратичък параграфът. То, не че е лошо, че е кратък, въпросът е друг.

Неприключилите до влизането в сила на този закон досъдебни производства и преписки в Специализираната прокуратура се изпращат на съответните прокуратури по компетентност в 7-дневен срок от влизане в сила на този закон.

Това е nonsens. Значи, на 27-и Специализирана прокуратура прекратява съществуването си, но същевременно до 27-и включително аз мога да - аз, образно казано, прокурорите, разбира се, и аз, защото също съм прокурор, а ние можем да извършваме действия по разследването.

Вчера проведохме една изключително успешна за българското общество реализация, изключително успешна, защото се касае за трафик на хора, за съжаление! За съжаление, жертвите бяха непълнолетни деца, наши деца! Приемете го за отклонение от моя страна, защото наистина съм чувствителна на тази тема. Ние сме длъжни и ще продължим да работим до последно! Чудесно!

Кой ще е този, ама кой ще е този, щото то пък по закон, поне така да бяха променили поне процеса, такова формиране на

извод - къде, какво да отиде, може да го прави само прокурорът и, забележете, наблюдаващият прокурор?! Аз, като администратор, като административен ръководител не мога. То не е като да оформиш колетна пратка и да я експедираш някъде. Не, не е така! Това е извод по същество.

Искам да Ви кажа, понякога дълбоко тежък и сложен анализ се прави, за да се стигне до вярното съждение кой е компетентният орган. Понякога тези спорове се решават от Върховната касационна прокуратура за дела в досъдебна фаза, съответно от Върховния касационен съд при спореци съдилища. Ами, добре - то не стига, че не остава орган, не стига, че му даваш един 7-дневен срок над законовата легитимация, защото ние оставаме законово нелегитимни, говоря като магистрати. Ние ще продължим да сме магистрати, но другаде. Аз, включително, да кажа, наблюдавам в момента 20 дела. Аз по тези 20 дела след 27 юли, ама аз нямам право да го пипна, не да го преценя къде да отиде!

И, честно да Ви кажа, целта е постигната! Хаосът е създаден. Вероятно, казвам го, така както подходих вчера с колегите си от Постоянната конференция, по-добре е една истина да се каже, защото там се водят тежки протоколи. В момента, в който излезе този документ, защото те са много притеснени, действително притеснени, за съжаление, аз се срамувам, че поводът за тяхното притеснение отново ще бъде българската държава, но, за съжаление, така се случва! Те ще сигнализират, първо, техните си национални юрисдикции, макар че бяха прокурори на много високо ниво.

Навсякъде хората, работещи в специализираните структури са хора на много високо ниво. Това беше италианската антимафия. Там главните прокуратури са пет, в смисъл, че друго е

устройството, но там шефът на „Антимафия“, повярвайте ми, абсолютно казаното от този магистрат, от този прокурор не подлежи на коментар и на съмнение! Той е, едното влече друго - има ли доверие, няма ли доверие, но не подлежи въобще на коментар! Да, това е така, щом прокурорът го е казал, този човек го е казал! Точка по въпроса!

Нали - това е друга демокрация, други условия, друга реалност. При нас е друга реалност, но организираната престъпност си избира тази реалност. Това само ще кажа, за да приключа и не искам ние да сме отговорни после. И затова много благодаря на госпожа Карагъзова, изключително съм благодарна на господин Евгени Иванов, защото въпреки всичко правят този широк форум.

Аз вярвам, че някъде нещо - запис ще остане. Аз искам да спя спокойно. И е нещо, което съм казала и го казвам, и не се срамувам, и си стоя зад думите, и ще продължа да го казвам, но да съм го казала преди този катаклизъм да настъпи! А катаклизъмът - той е заложен. Затова си позволих само този параграф да Ви зачета, за съжаление не е само този!

Няма нужда да навлизаме в прекалено професионално говорене. Хората нямат нужда от това. Ние сме тези, които трябва да познаваме закона и да го приложим, защото законите са много. Да, има препращане към Закона за мерките за изпиране на пари. Аз там имам съображения, но не можем за всяко нещо да правим такъв диспут, защото този диспут трябваше да се проведе в Правната комисия. Той трябваше да се проведе в пленарна зала, но не се проведе.

Там се говореше за едни конкретни дела, защото се даваха примери с конкретни дела. И там водещата организация не беше Гражданският съвет към Висшия съдебен съвет, не беше

самият Висш съдебен съвет, на който дори думата не се даваше, на представителите, а някак си: а бе, елате, ама ако можете да не говорите, че е по-удобно. Думата се даваше на НПО, което е от стопанския сектор. Нормално, той гони частен корпоративен интерес и ние какво очакваме да кажат?!

И приключвам наистина! Извинявам се за емоцията!

МАРИЯ КАРАГЪЗОВА: Госпожа Маджарова, да. Наистина точно по този начин трябва да се говори. Тук дебатът наистина е професионален, не е политически, затова е граждански съвет, това е една гражданска структура, обществена, която работи в област „Правосъдие“.

Аз лично имам своите конкретни мотиви още от самото начало да съм против ликвидацията на специализираните съд и прокуратура, тъй като нашата организация от 2009 г. работи по една специфична тема, която е в компетенциите на тези съдилища и прокуратури. Това е трафикът на културни ценности, съпътстващите го тежки престъпления, свързани с пране на пари, корупция по високите етажи на властта и други.

Един от мотивите за закриването на тези органи в Правна комисия беше, че Вие не сте отговорили на общественото очакване, което е било възложено при Вашето създаване. Аз бих казала - да, Вие наистина не отговорихте, Вие, по нашата линия на работа бих могла да кажа, че надминахте много това, което ние очаквахме, че е възможно в България да се случи - лица, които бяха абсолютно недосегаеми по тази конкретна престъпна линия, защото ние наблюдаваме от 2009 г. и сме единствената организация, която се занимава с превенция и противодействие на криминалното посегателство на културни ценности в България, лица, на които не смееха да влязат да им проверят показанията на водомера и

полицаи, които си позволяваха да имат реализация срещу тях, те хвърчаха от своите постове, а не проверяваните лица, Вие успяхте срещу тези лица да повдигнете обвинения, да ги разследвате и да поддържате своите тези в съдебна фаза и до момента, за което Ви поздравявам!

И аз бях изключително окуражена. Наистина не съм мислила, че в България може това да се случи - да се ударят толкова високи нива на организираната престъпност, говоря по конкретна линия.

И аз, по никакъв начин не може да се каже, че имам някакви политически пристрастия. Аз съм човек, който води две дела срещу Министерския съвет, срещу ресорна дирекция на подчинение на Томислав Дончев, тоест да се каже, че Мария Карагъзова тук прави параван на ГЕРБ или на ДПС, или на не знам кой, това по никакъв начин не може да се каже! Аз съм човекът, който... (не довършва) Нашата организация беше една от най-натисканите, дори по времето на ГЕРБ, да не се работи по тази линия, да не се работи и по линията СРС-та, нашите проекти бяха стопирани от българската държава, но ми прави впечатление, че тези хора, които много добре кариерно се развиваха, примерно в органите на разследването, както при ГЕРБ, така и при сегашната сегашната изпълнителна власт, те също са много добре поставени кариерно. Моят лична логика мнение води до извода, че може би следователно техните началници са други лица, не техните министри и други хора на ръководни постове в държавата.

Валентина Маджарова - да, каза неща, които аз от началото на срещата просто не знам кое е по-фрапиращо, но това е за медиите, за които в момента ние осигурихме онлайн предаване на

това заседание точно с цел колкото се може повече медии да имат възможността да участват, да могат да зададат своите въпроси.

И аз ги призовавам всички тези медии, които редовно пишат по темата „Съдебна система“, „Специализирани съдилища“ днес да имат доблестта да отразят на своите електронни платформи или други, или в ефира си - за телевизиите и радиата, това, което се казва днес в залата. Да, призовавам ги това, което днес се каза като предпоставки за проблеми, които ще възникнат, сериозни, свързани с нарушаване правата на българските граждани по отношение не само на СРС-тата, това е просто един от аспектите на проблема свързан с ликвидацията на специализираните съдилища и прокуратури, да бъдат отразени и тиражирани, което мисля, че ще е предпоставка за това да считаме, че има обективност все още останала в българската журналистика и не е срамно да се наричаш „журналист“. Защото вече е срамно да се наречеш „НПО“, например, аз вече се срамувам. Като ме питат „Къде работиш“, аз се опитвам да кажа „Ами...“ Както моето дете казва: „Аз най-накрая разбрах ти какво работиш - ти се караш с хората“. (Весело оживление) Така е срамно вече примерно за прокурорите да се представят като такива, това споделиха с мен магистрати на общото събрание на Асоциацията на прокурорите, казват, че те вече се срамуват да казват, че са прокурори. Това вече в обществото до такава степен е девалвирало, тоест ти си някакъв недостоеен човек, някакъв мошеник, това важи и за нас - за НПО-тата.

До известна степен мисля, че журналистиката и журналистите биха могли да изчистят своето лице, да отразят обективно днес, да намерят място днес в техните медии за това, което чуват от тази зала. Примерно, че проверките на исканията и разрешенията по прилагане на СРС-та в специализираните съдилища и прокуратури не са установени.

Давам думата на Ивайло Ангелов и после пак отново на Специализирания съд.

ИВАЙЛО АНГЕЛОВ: Здравейте на всички!

Аз първо искам да се солидаризирам с казаното от госпожа Маджарова. На мен също отдавна ми направи впечатление този параграф, този 7-дневен срок за прехвърляне на делата. На всички е ясно, че това няма как да бъде спазено.

Притесненията са ми от следващите упреци към съдебната система, която според политиците, вероятно след месец, два, три, пет всички упреци ще бъдат насочени към съдебната система, че тя саботира прехвърлянето на делата, че тя не може да се самоорганизира, така че в този дълъг 7-дневен срок да прехвърли хиляди дела с хиляди томове. Имам такива опасения, че вината ще бъде прехвърлена на съдебната система след това.

Искам открито да го заявя: вината е на законодателя, който се държеше като слон в стъкларски магазин по време още на самата идея за изработването на законопроекта.

Многократно съм изразявал нашите притеснения и моето мнение, че една реформа в съдебната система прилича на поправка на часовников механизъм и трябва да бъде извършена от човек, който разбира от поправката на часовници. За съжаление и в Правната комисия, и в Министерство на правосъдието при изработването на законопроекта просто взеха една отвертка, едни клещи и човек, който не е виждал часовник, започна да го поправя. Учудвало ме е упоритото нежелание от страна и на тези, които изработиха законопроекта, и на тези, които го приеха, упоритото нежелание да чуят професионално мнение. Те си бяха самодостатъчни, смятаха, че са изготвили един перфектен

законопроект, но в близките месеци и години ние тепърва ще берем плодовете на това нежелание професионалистите да бъдат чути.

По отношение на СРС-тата колегите са прави, че проблемите тепърва предстоят, но има и случаи, в които делата ще бъдат разделяни и прасани на няколко различни съдилища. Не е ясно тогава какво се прави! Мъдрият законодател е забравил може би да предвиди този вариант.

Освен СРС-тата не се знае какво ще стане с исканията за мерките за неотклонение. Едно дело може да се раздели и да се изпрати в София, в Кърджали, в Пловдив, да има спор за подсъдност. Подсъдимият, разбира се, ще си иска изменение на мярката, кой съд ще се произнесе? Мъдрият законодател пак е забравил това нещо да го предвиди.

И то не е само това! Ние всички сме професионални магистрати. Депутатите нас не могат да ни излъжат като електорат, че това е един прекрасен законопроект, че са взети всички мерки за това делата да не се забавят, да не се провалят. Всички тук, на тази маса, които се занимават с правосъдие знаят, че това няма да е така. Знаят, че всички дела или една огромна част от делата ще се провалят точно поради законодателните промени.

Моята дъщеря ме пита миналата седмица: „Ами добре, тате, защо, когато се прави един закон, да кажем, ако трябва да се реформира Семейният кодекс, защо не се питат съдиите, които се занимават със семейно право?“. Аз не можах да дам отговор. Замислих се всъщност, че и в Министерство на правосъдието, и в Правната комисия всъщност нямаше нито един човек, който е наясно с наказателното правосъдие. Изключвам колегата Емо Дечев, който се появи в последния момент. Не знам дали той е участвал в изработването на законопроекта, но това беше единственият човек,

съдия от градски съд, който има горе-долу някаква представа от наказателно правосъдие.

Нито един от тези, които видях в Правна комисия, нито един от тези, които видях като вносител на законопроекта не е виждал истинско разследване, не е виждал истинско наказателно дело. За мен е необяснимо защо при изработването на такъв важен законопроект мнението на професионалната гилдия беше negliжирано. И ние тепърва ще берем плодовете от това законодателно решение. Тепърва предстоят споровете за компетентност, спорове за подсъдност, тепърва предстоят прехвърляния на дела, тепърва предстоят искания за удължаване на срокове за използване на СРС-та.

Това са само може би около 10% от проблемите, които ние виждаме сега, но след година ще видим бъркотията, която парламентът създаде със закриването на Специализирания съд. Ние можехме да им помогнем така да го направят, че да е безболезнено, ако бяха чули нашето професионално мнение. За съжаление това не се случи. За съжаление, пак подчертавам.

Няма какво друго да добавя, освен че ни предстоят много тежки и много неясни месеци и години.

ПЕНКА ВЕЛИНОВА: Искам да споделя едно мое притеснение във връзка с разделянето на подсъдността по чл. 321 от Наказателния кодекс за участие в организирана престъпна група (говори встрани от микрофоните), във връзка точно с разрешаване и контрол върху специалните разузнавателни средства.

Досега никога не е имало спорове за подсъдност във връзка с делата, които касаят организирани престъпни групи, тъй като тази подсъдност беше изцяло съсредоточена в Специализирания наказателен съд. И по всички дела, по които е

имало данни за такава престъпна дейност се е произнасял съдия от този съд. В момента тази подсъдност се разделя между множество съдилища, съответно възниква вече възможността да възникне спор за подсъдност.

То няма как да се реши, тъй като просто няма... Ако единият съд каже: „Аз не съм компетентен, компетентен е другият“, а другият каже: „Аз не съм компетентен, напротив. Компетентен е първият съд или трети съд“, се получава един омагьосан кръг, в който специални разузнавателни средства не могат да бъдат разрешени, тъй като тези специални разузнавателни средства по отношение на организираната престъпност се дават във връзка обичайно с тежки криминални престъпления, каквито са например групи за разпространение на наркотични вещества, за трафик на хора, трафик на мигранти на територията на страната. Вие знаете, че когато става въпрос за трафик на мигранти в страната влизат хора, които реално представляват опасност за националната сигурност, тъй като това са хора, които идват от места, на които се водят военни действия. С тях е възможно да влизат хора, които представляват заплаха за националната сигурност и използването на специални разузнавателни средства точно по този вид дела е изключително важен. Възникването на един такъв омагьосан кръг който е компетентния съд да разреши прилагането на тези специални разузнавателни средства е изключително опасно. Следва да се има предвид, че част от данните за тези хора се подават по линия на международното сътрудничество на българските служби и всъщност ние в случая ставаме причина да се прекъсва възможността и на международните служби да наблюдават тези хора и да предприемат действия в случай, че възникне някаква опасност на територията на България. В смисъл разделянето на тази подсъдност по чл. 321

особено по отношение на разрешаването и прилагането, и контрола на специалните разузнавателни средства крие наистина големи рискове за националната сигурност на България, а също и на нашите международни партньори. Това е, което исках да кажа. Благодаря.

МАРИЯ КАРАГЪОЗОВА: Благодаря, съдия Велинова.

Мариета, заповядайте!

МАРИЕТА РАЙКОВА: Аз пропуснах да добавя нещо, което може би ще е важно за всички участници тук. Знаете, че месец март ние имахме онлайн среща повечето от представителите на съдебната власт с представителите на Европейската комисия, които са ангажирани със сега съществуващия Механизъм по върховенство на закона. Оттогава насетне продължават нашите контакти с тях, тъй като те настояват да ги уведомяваме за нашите позиции и всичко случващо се със специализираното правосъдие, с оглед доклада, който ще излиза, така че в тази връзка аз ще изразя всички притеснения, които днес се изказаха по въпроса за правоприемството и специалните разузнавателни средства, в това число и съмненията за въпросната комисия. Те имат вероятно своите механизми да извършат проверка на тези публикации. Защо аз с анализиране на казаното от съдия Георгиева възникнаха и у мен някои съмнения, да не би някой след 27 юли да си мисли, че ако архивите са останали в сградата на специализираното правосъдие, било защото е решено, че тя ще се стопанисва от Софийски градски съд, нас вече ни няма, да не би някой да е решил, че ще може да влезе и да разглежда, тъй като все пак охраната на тази сграда е на Главна дирекция „Охрана“, която пък е към Министерство на правосъдието. Така че аз сега се позамислих какви мерки аз мога да взема, но при всеки случай смятам, че трябва да сигнализираме

европейските партньори за това притеснение, изказано от другите колеги. Благодаря ви.

Да помоля само ако има въпроси, тъй като ние имаме ангажименти по дела, да може да ги зададат колегите.

МАРИЯ КАРАГЪЗОВА: Дали някои от хората, които са он-лайн имат въпроси по това, което беше изложено до момента? Тук примерно виждам „Клуб“ Z, журналистът Стефан Миланов.

СТЕФАН МИЛАНОВ: Здравейте! Аз ви слушам с интерес.

МАРИЯ КАРАГЪЗОВА: Ако искате да зададете пряк въпрос? Надявам се да отразите опасенията, които днес бяха представени. Те са абсолютно обективни и наистина произтичат от създалата се обстановка, от този дефицит на законодателен подход по отношение на СРС-тата. Виждам тук и представители на Обединение на свободните адвокати, които защитаваха, в смисъл имаха своята позиция за закриването специализираните съд и прокуратура и че това е нещо, което ще допринесе за върховенството на закона в България. Дали Ирина Алексова мисля, че е представител на Обединение на свободните адвокати и адвокат Емил Георгиев искат да направят коментар?

ЕМИЛ ГЕОРГИЕВ: Да, г-жо председател. Аз бих желал.../прекъснат от Мария Карагъзова - бих искала всички гледни точки да бъдат представени днес. Заповядайте! Емил Георгиев - благодаря много. Аз нямам въпрос или може би имам въпрос с коментарен характер във връзка с казаното до момента, може би в последователността на изказванията. За мен беше много учудващо да чуя за огромната роля, която СРС имат по отношение на корупционните престъпления при положение, че от представители на специализираните съдилища и прокуратури дойдоха и предложения за отказ от това да гледат корупционни престъпления като една

възможна оптимизация на ролята на специализираното правосъдие. Очевидно тук има разнопосочни мнения. В двете четения в Парламентарната комисия се застъпи обаче това, че по-скоро могат да отпаднат те от каталога на престъпленията, които гледат.

Сега, каза се, че и считам, че на това трябва да бъде отговорено много категорично, че адвокатите често заставали срещу правата на пострадалите. Моля, тук да се има предвид, че адвокатите в ролята си на повереници много често представляваме пострадали от престъпления и някои от адвокатите сме и за засилване на защитата на правата им примерно чрез въвеждане на способ за обжалване на отказите на Прокуратурата например да образува досъдебно производство когато има налице пострадал от престъпления или да кажем нашето законодателство да бъде съобразено с даване и препоръки от Съвета на Европа, от Съвета на министрите към Съвета на Европа за въвеждане евентуално на частни способи, с които да се поддържа обвинението от името на пострадали от престъпления.

По отношение на това, че това сега е 40-то по фактологията, че на специализираните съдилища били залепени етикетите, че това били съдилищата на СРС-тата. Ами докладите по дейността им сочат, че имат огромен брой искания за прилагане на СРС, това просто е факт, няма как да бъде пренебрегнато.

Към г-жа Маджарова - конкретно за организираната престъпност се избира тази реалност, която закрива спец-правосъдието аз тук бих желал да попитам от страна на Прокуратурата, на нея ако ѝ е известно, какви действия са предприети срещу тази организирана престъпност, води ли се нещо, защото това е плашещо ако е така, ако наистина е налице, т.е. ако наистина Прокуратурата разполага с данни за организирана

престъпност, която закрива спец-правосъдието какво се предприема срещу тази организирана престъпност. И също така затова, че думата се е давала на НПО-та, визираше се предполагавам обсъждането в Парламентарната комисия по „Правни и конституционни въпроси“, че тези НПО-та гонят частен интерес. Аз понеже участвах и на двете обсъждания ще споделя, че думата се даваше и на Асоциацията на прокурорите в България, на Камарата на следователите в България, на Българската съдийска асоциация, те всичките имаха представители, които по някой път говориха и по над половин час, което е о.к., в крайна сметка нямаше ограничения във времето на изказванията, но искам тук да попитам, понеже те всичките са НПО-то, това значи ли, че и те гонят частен интерес. Бих желал това да се установи, да се каже, защото също пък аз се обявявам срещу определени внушения, които се правят на един такъв форум, който би трябвало да блести с висококаратността на правните изказвания на своите говорители, какъвто е Гражданския съвет към ВСС. Намирам, че това е внушение, което се прави. Разбирам емоционалното възприятие на обстоятелството, че специализираното правосъдие беше закрито, но считам, че поне в Гражданския съвет би трябвало да остане предимно на подиума на правото, а вече тези, които са да кажем по-публицистичните изказвания, за тях винаги има място да кажем в медийни участия или някъде другаде. Това беше от моя страна. Благодаря ви.

МАРИЯ КАРАГЪОЗОВА: Благодаря. Всъщност Асоциация на прокурорите, Камара на следователите, това са професионални организации и сдружения. Тук се визириха чисто гражданските организации, доколкото разбрах от изказването на съдия Галя Георгиева.

Мариета Райкова, заповядайте!

МАРИЕТА РАЙКОВА: Аз ще бъда съвсем кратка реплика на това, което каза господина.

Първо, защо застъпихме становище, че следва да се намали подсъдността ни с тази на корупционните престъпления. Аз съм застъпила това становище 2016 г. по следните съображения - Специализираният наказателен съд, което казах тогава, няма тази кадрова и финансова обезпеченост да бъде двойно натоварен от другите съдилища и твърде много очаквания се дават върху един съд. Видяхте какво се случва когато с такива очаквания е натоварен. Това същото становище застъпвам и сега. Това е становището на Европейската комисия по нейните доклади, че ако в един съд се съсредоточава такава висока компетентност по специфични престъпления с големи очаквания той трябва да бъде безспорно кадрово и финансово обезпечен. След като са ни дадени тази категория престъпления ние бяхме обезпечени с две кадрови бройки съдийски, които по-миналата година Европейската комисия в разговори каза: сега, ние ще посочим в докладите тези две кадрови бройки като успех на българската държавност. Обаче сериозно ни отговорете - смятате ли, че това беше достатъчно за някакви резултати и възможности на съда. Отговорът на Европейската комисия е в доклада им от по-миналата година, така че всеки може да го види. Това е позиция и наша, и на Европейската комисия за корупционните престъпления и защо считаме, че бяхме претоварени с тях. Сега, въпросът за специалните разузнавателни средства. Гарантирам ви, че след 2023 г. тази голяма бройка ще бъде на Софийски градски съд. Ще видите 2023 г. колко искания са отправени към Софийски градски съд, тъй като това, че някой разрешава и отказва много специални разузнавателни средства е защото някой заявител - ГДБОП, други структури на МВР, ДАНС, Прокуратура, са

му отправили толкова искания, той няма как да ги игнорира и да не произнесе по тях. Тези искания другата година ще бъдат отправени основно към Софийски градски съд. И пак ви припомням, че преди съществуването на Специализирания наказателен съд съдилищата в България са разглеждали годишно 12 хиляди такива дела по искания за прилагане на СРС, около 6 000 лв. са били на Софийски градски съд. Сега общата бройка дела, разглеждани от окръжните съдилища е около 4000.

Благодаря ви за вниманието. Ще се наложи да напуснем.

МАРИЯ КАРАГЪОЗОВА: Янко Симеонов, искате ли нещо да кажете или да зададем други въпроси?

ЯНКО СИМЕОНОВ: Благодаря. Аз искам по-скоро да допълня представителите на Специализирания наказателен съд и респективно г-жа Маджарова като административен ръководител на Специализирана прокуратура по отношение разпределението на делата по ОПГ-тата. Действително това ще бъде много голям проблем не само за подсъдността, тъй като се променя местната подсъдност в случая и едно дело ще бъде търсено като процедура не само по отношение на мерките, а и прилагането на специални разузнавателни средства. Това е темата, която разглеждаме днес. Ако едно дело в Специализирана прокуратура бъде прехвърлено в да речем в Окръжен съд или в съдебния район на Кърджали тогава направеното искане, което е разрешено от Специализирания наказателен съд кой и къде ще го потърси, къде ще се изпраща информацията от прилагащия орган и кой орган ще проследи, ще направи последващия съдебен контрол, за който в началото на моето изказване говорих, т.е. ние реално тук ще направим едно нарушение на процедурата по Закона за специалните разузнавателни средства и би възникнала много голяма опасност от

нарушаване права на граждани, защото ако делото или прилаганото специално разузнавателно средство бъде прекратено с промяната на местната подсъдност това дело ще отиде при нов да речем заявител, нов орган, който ще води разследването, той ще има нужда от прилагане на специални разузнавателни средства за разкриване на престъплението, той няма как да знае дали до този момент са били прилагани и в какви срокове специални разузнавателни средства по отношение на едно от лицата или по отношение на всички лица в организираната престъпна група, ще си поиска максималния срок, респективно органа по чл. 15 няма да има нужда от информация дали до момента са били прилагани и в какъв срок такива специални разузнавателни средства, ще разреши този срок и би се получило надхвърляне на срока за прилагане на специални разузнавателни средства. Това ще бъде основен проблем и ще наруши вече абсолютно всички права на гражданите. Правата, които са уредени в чл. 21, т.е. до сроковете в Закона за СРС. Това е един от проблемите. Не говоря за последващите проблеми, които и в началото изтъкнах - съдебният контрол, изпращането на информация, реализирането на самото СРС. Кой и как ще получи исканата желана информация, за да се разкрие едно престъпление. Това не е помислено от законодателя, но Националното бюро към момента не може да изрази друго становище освен да се надяваме да не се случва. Благодаря ви.

МАРИЯ КАРАГЪЗОВА: Няма как само да се надяваме, просто трябва да предприемем нещо.

Ивайло ми подсказва - ремонт на ремонта, на ремонта.

Емил Георгиев, заповядайте с въпрос към г-н Янко Симеонов.

ЕМИЛ ГЕОРГИЕВ: Благодаря. Аз всъщност трябваше и при предходното си изказване да го задам директно, просто заради другите изказвания забравих, че всъщност днешното заседание започна с г-н Симеонов, за което се извинявам, пък и темата в крайна сметка със СРС-тата.

Г-н Симеонов, аз се запознах с доклада, който Вие сте изпратили, годишния доклад на Националното бюро, който сте изпратили на Гражданския съвет, и който г-жа Карагьозова ни разпрати също така. На страница 12 от този доклад, първият абзац, има следната констатация - при извършване на наблюдение на процедурите по ЗСРС през 2020 г. Националното бюро констатира наличие на изготвени ВДС, информацията от които не е била използвана за целите на наказателното производство и се съхранява в оперативните структури по чл. 13, ал. 1 от закона. Според Националното бюро съхраняването на тези ВДС за неопределен период от време е предпоставка за нерегламентирано използване на информация от СРС, което би довело до нарушаване на конституционни гарантирани права и свободи на гражданите. Аз понеже не съм слушал представянето на доклада пред Народното събрание, може би там сте отговорили на този въпрос, но ако желаете да отговорите тук нещо допълнително предприето ли е от страна на Националното бюро, изпратено ли е съобщение може би до Прокуратурата, защото това за мен звучи като осъществяване на състав, който е изрично предвиден в закона. Та това е моят въпрос. Благодаря ви.

ЯНКО СИМЕОНОВ: Ще си позволя да не Ви дам отговор, тъй като ние се изместваме от темата. Всички данни, които са изнесени в докладите на Националното бюро за специални разузнавателни средства, знаете са качени на сайта, те са публични,

предстои изготвянето и на доклада за миналата година, но тъй като проверките все още продължават по тях и той ще бъде подготвен до края на месец май. Така че ще се получи пълна информация за това, което Ви интересува и какви действия са предприети, но както казах предмета на нашата среща днес е какви проблеми ще възникнат по прилагане на СРС при закриване на специализираното правосъдие. Ще си позволя да не давам отговор и във връзка с Националното бюро за СРС-та. Благодаря ви.

МАРИЯ КАРАГЪОЗОВА: Благодаря Ви. Аз ви каня когато Вашия доклад за 2021 г. бъде готов в своята цялост, и бъде публикуван, отново да направим този дебат, ние правим дебат и Националното бюро за СРС-тата участва в работата на Гражданския съвет от 2019 г. и тогава наистина ще фокусираме въпросите си към Вашите констатации в официалния Ви доклад за 2021 г. Финализиран е докладът Ви за 2020 г., той действително е качен на сайта.

С тази кухня, която се получава в момента в законодателството, т.е. нещата, които не са уредени при закриването на Специализирания съд и прокуратура, какъвто е проблемът със СРС-тата, какво бихме могли в момента да предложим, така че да минимализираме евентуалните бъдещи негативни последици.

Г-н Пламен Панайотов, заповядайте!

ПЛАМЕН ПАНАЙТОВ: Нещо, което предложихме и при второто четене на Закона за изменение и допълнение в „Правната комисия“ - създаване на работна група, която да регламентира в детайли всички тези проблеми, да ги обсъди, но наистина професионално неполитически, за да може, което е възможно на законодателно ниво да бъде регламентирано, защото другото ниво създава виждате различни мнения, тълкувания, различна практика

ще създаде, което на територията на една страна като България, на практика прилагане на един и същи текст в различни аспекти, коренно противоположни, ще доведе до, аз го твърдя правен хаос, нарушаване правата на гражданите, правен хаос, различна практика, която докато бъде уеднаквена ще мине много време. Едното решение е това. Другото решение, което според мен ако в този тримесечен срок не може да се реагира, то трябва да реагира законодателния орган, следва този срок да бъде удължен, за да може да се реагира.

Другите решения са временни, които са свързани с отделни случаи и няма да доведат до минимизиране на тези опасности, за които говорим. Аз искам да кажа, тъй като ми беше задаван и такъв въпрос от колеги от журналисти - дали заплашваме. Не, не заплашваме, уважаеми дами и господа, и уважаеми народни представители, които липсват тук. Не заплашваме, а предупреждаваме, защото е наше задължение на магистрати да предупредим за опасности. Ние ви предупредихме и преди приемане на закона, не ни чухте, не ни чухте, сега се надявам да ни чуете, защото това не е заплаха, това е предупреждение и сме водени единствено и само от желание да си изпълним ролята в българското общество на магистрати, аз специално, за да може да не допуснем това, което предстои. Използвах думи, които някои много, пред „Правната комисия“ много остро реагираха, но аз мога да ги потвърдя. Палите пожар, който няма как да изгасите! И включително и с това, което правите по Закона за специалните разузнавателни средства, приложението им, това, което предупреждаваме днес.

Аз искам нещо друго да отбележа, това, което г-жа Маджарова, г-н Ангелов казаха, през 2000 г. бях съдия изпълнител в един много интересен район по българското черноморие и там имах

следния случай - изпълнявайки една обезпечителна заповед ми се наложи да ходя в един хотел, който да описвам едно устройство за бира и кола. То беше на последния етаж на този хотел. Винаги се обръщаме към органите на МВР, съответно РПУ, което придружава съдия-изпълнителя, за да се изпълняват неговите задължения. Тогава началника на това РПУ, аз изпратих писмо, ми каза - г-н съдия, ние няма да изпратим наши служители, защото това лице е недосегаемо. Аз отидох сам, бях заплашван, както и да е, това е минало отдавна, аз мога да го кажа, имаше съответната процедура, но ето това нещо се връща според мен, защото закрихте специализираното правосъдие. Благодаря ви.

МАРИЯ КАРАГЪОЗОВА: Благодаря, съдия Панайотов. Вие бяхте един от хората, които наистина издържахте до край на първо и на второ четене в „Правна комисия“ и отстоявахте позицията, че всъщност се създава една голяма обществена опасност с този прецедент за закриване на цели структури на съдебната власт от Парламента на България. Това е един прецедент, който може да повлече след себе си практика, с която утре могат да бъдат закрити всички административни съдилища в България примерно. Интересно ми е какви са очакванията, които се възлагат в момента на Софийски градски съд и кога той ще бъде закрит, при какви количествени и качествени критерии, на които той трябва да отговори в следващите пет години, за да не бъде закрит ако не се справи с корупцията в Република България по високите етажи на властта. Ако действаме все пак принципно, а не да кажем, че наистина просто политически, т.е. трябва да се прилагат еднакви критерии към всички съдилища и прокуратури в България. Да, действително етикетът „Домът на СРС-тата“ да го кажеш за Специализирания съд и прокуратура наистина е все едно да кажеш, че Травматологията в Пирогов е домът на гипса,

просто това е тяхната работа. По делата, които са на тяхна подсъдност се използват основно такива специални разузнавателни средства.

Последно - Ивайло Ангелов.

ИВАЙЛО АНГЕЛОВ: Провокиран съм малко от това, което колегата Панайотов каза. Аз съм работил като прокурор в териториална прокуратура, също през 2001-2002 г. съм се сблъсквал точно с местните зависимости. Бяхме подгонили една голяма групировка от криминалния контингент, тогава ми се е искало да съществува централна структура, която да се занимава с такъв подобен случай. Бил съм с охрана няколко месеца по тази причина и много добре знам какво ще се случи като се закрие Специализирания съд и Специализираната прокуратура. Този проблем ще съществува за всеки един магистрат, който на териториално ниво се опитва да се справи с тежка организирана престъпност, с хора с голямо влияние, с много пари, с много връзки, с много контакти. Така че от личен опит знам последиците от закриването на Специализирания съд и Прокуратура, те ще бъдат доста тежки за нашето общество.

МАРИЯ КАРАГЪОЗОВА: Аз мисля, че тези последици вече са налице, този уронен престиж и всякакво уважение към магистратите в спец структурите, дори и включително в съдебна зала към магистратите от страна на подсъдими и обвиняеми се проявява неуважение с обяснението „вас нали ще ви закриват и без това“. В медиите прочетох, че ключовият свидетел също по делото на „Бобокови“ е намерен мъртъв. Още един човек също. Мисля, че последициите вече са в ход. Г-н Христо Колев, който участва онлайн в срещата той представлява Камара на следователите е написал, защото вие този чат не го виждате - съществува проблем, липса на яснота в досъдебните производства под надзора на европейските

делегирани прокурори, но водени от Следствен отдел при Специализирана прокуратура в случай, че по тях има текущи СРС-та, т.е. той повдига още един въпрос, още един аспект.

Още някой иска ли да попита нещо от хората, които са онлайн? Не виждам въпроси. Нека днес да излезем все пак с някакво решение, с някакъв акт на Гражданския съвет по темата. И аз предлагам това да бъде именно препоръка за създаване на такава експертна група, за която г-н Пламен Панайотов предложи, би могла да бъде една стъпка, с която към момента при така създалата се ситуация да се минимализират негативните последствия от това, което се случи със закриването на специализираните съдилища и прокуратури и създалия се вакуум законодателен.

Как точно да формулираме, г-н Пламен Панайотов, този текст? Примерно да препоръчаме на кого да инициира създаването на такава експертна група, в която да участват представители и на специализираните съдилища и прокурори, и на Национално бюро за контрол на СРС-тата.

ПЛАМЕН ПАНАЙОТОВ: Министерството на правосъдието има законодателна инициатива, както и всеки един народен представител, тъй като аз мотивирах това свое предложение с необходимостта тя да доведе до предложение за някаква законодателна промяна, до усъвършенстване, регламентация поясна на текстовете, така че да се препоръча на Министерство на правосъдието и на народните представители, като се изпрати и до „Правната комисия“, и до представители на парламентарните групи ако поемат този ангажимент. Това е моето предложение, не знам дали е резонно, но мисля, че трябва директно до органа, който има такава възможност, другите органи могат ат-хок само да дават указания, както е Бюрото, но законодателното решение ще създаде

най-ясна регламентация, ще даде възможност и свобода за това, което говорихме, че има опасност да не се дават разрешения за СРС-та в един дълъг период от време, именно заради това законодателното решение, малко правим асоциация с решението за АПИ, но това е пътят според мен.

МАРИЯ КАРАГЪОЗОВА: Добре. Нека да го адресираме към Парламента в такъв случай, т.е. да е група към Министерство на правосъдието. А не може ли да се създаде временна комисия към Парламента или мислите, че това не е ефективен подход? /не се чува/ Евгени ми подсказва, че ние ще пратим днешния протокол и всъщност предложенията на европейските структури също, но се вижда, разбира се, и предишния път ние преведохме актовете на Гражданския съвет и бяха изпратени на няколко адресата в Европейската комисия, за съжаление обаче каквото и да се казва от Европа в момента няма чуваемост от българския законодател, просто поетите ангажименти от политическите партии към своите избиратели да закрият тези структури се следват плътно.

Обаче тази комисия, добре, ще се създаде, тя ще изработи законодателни предложения към Закона за специалните разузнавателни средства ли или в кой закон? Как да формулираме към законите, които имат отношение по темата?

ПЛАМЕН ПАНАЙОТОВ: Даже според мен то проблемите, които се очертаха тук тръгвайки от частната тема за СРС-тата са много по-големи, свързани с това, което цитираха § 48 също, така че тази комисия може би трябва да се занимае по-глобално...

ВАЛЕНТИНА МАДЖАРОВА: За СРС-та, нека да не забравяме, че те са част от доказателствената съвкупност ни повече, ни по-малко и аз затова си позволих да цитирам този параграф, защото проблема е много голям. Тъй като проблемът е голям не

само по отношение на текущия контрол и текущо разрешение или неразрешение, и контролиране най-общо казано по едни активни СРС-та. Той проблемът изначално е голям, защото целта на СРС-тата е събиране на доказателства, т.е. когато сме пристъпили към изготвяне на ВДС-и те стават част към доказателствената съвкупност по делата. Аз ще съм в обективна невъзможност. Какво става с тях? Кой ще гарантира тяхната неприкосновеност и в крайна сметка да няма теч на информация. Точно това, което се постави. То това е укоримото. То това е обществено опасното. /говорят всички/ Точно така. Аз мисля по-голямото - тук комисия не би могла да изпълни тази задача, тъй като има следствена тайна, има надлежен контролен орган в лицето на Бюрото. Точка. Никой друг не може, според мен би се изкривила просто цялата идея, защото това означава да провеждаме разследване на самото разследване. Не мисля, че това е целта. Със сигурност тук трябва законодателна инициатива, със сигурност трябва да се прегледат ред закони, които препращат към ЗСРС, защото това не е само ЗСРС, то има правилник и НПК също, но и не само, има и други закони, които не са прегледани, а всъщност са свързани с този закон. И всичките правилници, които ги уреждат, уреждат процедурите. Защото другото пак става на парче. /не се чува, говорят без микрофон/

Аз бих предложила нещо различно - удължаване на този тримесечен срок не би изиграло тази роля, а по-скоро един допълнителен параграф, който да звучи долу-горе в следния смисъл: трите месеца казват така - до 27 юли за престъпления, извършени и т.н., сме компетентни ние. Чудесно! Това е, за да има някакъв правен, да има някаква правна уредба. От 28 юли са компетентни други органи по преценка, която в бъдеще като се прави това не е проблем. За новообразувано дело това не е проблем. Въпросът е

сега дали не е редно не 7 дни, т.е. за мен е нужно да има един такъв буферен период, който трябва да е минимум, месец е малко, защото аз ви казах, мен никой не ме попита за обема от делата и от преписките, които ние имаме. Минимум един месец, където аз да спра да съм компетентна, защото не мога до последния ден да работиш, защото ако не работиш ние пак сме уязвими, и простете, но аз не мога да спра да вхождам материали, пък били те и секретни, аз само за вчерашния ден съм администрирала над, да кажем известно количество, че не мога да го коментирам, не е много законосъобразно, което не е малко, които са живи случаи. Няма как да спра аз този процес, няма да съм аз този човек. И сега, т.е. ние имаме нужда и може би в този буферен период, който е логично да е отново три месеца, за да има, да видим как ще сработи, какъв дефицит ще се появи и вече ако се появи три месеца мисля, че са добри при желание от страна на законодателя да се променят другите закони, защото сега, както каза и г-н Симеонов и аз съм изключително съгласна с него, ние само хипотетично предполагахме, но това нещо е в изключителната компетентност само по органа по решаването на съдията, на прокурора. На тях ще са тези казуси, които ще изникнат. Ние всички други можем само хипотетично като юристи да разсъждаваме, но какъв е точно проблема в конкретното дело ще е проблем на конкретните магистрати и на хората, които са в конкретното дело, страните. Затова си мисля, че по-скоро можем тук да излезем с решение, че има необходимост от един буферен и ако всички сме съгласни, че този срок следва да е отново три месечен, в хода на който специализираните магистратури ще спрат да са компетентни, но за да имат време съдиите да си огледат делата, прокурорите да си огледат делата, следователите да си огледат делата, първо да се вземе преценка кой е компетентен, не

новите, тези, които сме, е то новите няма как, защото ние да сме ги насочили тези дела някъде. Именно, нали това казвам. Този 7-дневен срок ако аз престана да съм магистрат и то престане да съществува тази Специализирана прокуратура, няма кой да реши този тежък проблем, точно както каза и г-н Симеонов, и съдия Панайотов. Та нали този проблем по правото, конкретното право и по фактите. Ти, за да приложиш правото на теб ти трябва да се запознаеш с тези факти. Е, та как той като човек, който разписва конкретното СРС хипотетично, той трябва да се запознае, това е по принцип едно много тежък, трудоемък и времеемък труд, това се пропуска да се каже упорито някак си, остава някак си така, negliжира се. Затова за мен най-удачното в случая е да има един тримесечен срок, който да е така - окончателно закриване, защото ние пък, за да имаме легитимация надлежна трябва да съществуваме и като юридическо лице, нали ви е ясно, то всичко струва и пари. Ние няма да имаме право по нови случаи да сме компетентни. Да, в буферния, там вече ще са другите прокуратури, така както е преценил законодателя. Така. Но тези три месеца нас ни има, за да си уредим ето тези неща и като възникне проблем да си го реши съдията, в смисъл разписал или не разписал, но аз като нямам право да внасям ново искане за СРС, защото ще го направи друг магистрат, пред друг съд, който и да е той, друга служба пред друг съд, която и да е тя, то тогава не стои този въпрос, който се изтъкна, пристъпи ли към изготвяне на ВДС няма ли, срокът, за който съдия Райкова доста така добре се аргументира - 48 часовия, то няма да стои на дневен ред, защото ние ще сме го изчистили това. И т.е. опасността ще се минимизира. Аз така ги виждам нещата. А същевременно ако се появи необходимост ще имаме времето, не ние, ние да го съобразим, защото те делата са на

нас, на наше внимание, ние не можем да правим публични процеси, не е редно, нали охраняваме интереса на това общество. Та, щем не щем, харесват ни, не харесват ни, ние сме хората, ние преценяваме проблема и ако има проблем ние го изписваме. Дали ще сигнализираме Бюрото, дали ще сигнализираме хора със законодателна инициатива, просто да кажем - тук има проблем, моля вижте го, ако искате - променете, реформирайте и оправете, ако не, не го правете, но иначе сега сме поставени в хипотеза, изникна ми сега тази идея, точно защото ние не можем да си формулираме диспозитив на решение. Ама как да го формулираме като ние нямаме конкретен проблем, ние твърдим, че то цялото е проблем. Това означава, че за мен най-целесъобразното в случая, просто давам идея, не налагам мнение, по-скоро да се въведе един буферен период, аз да ви кажа честно, тъй като не бях наясно какви ще са преходните и заключителните, те не подлежаха на коментар, не ги коментирахме и аз бях останала с убеждението, че ще има някакъв срок, в който срок аз да спра да съм компетентна, но да има, за да реша тези неща, защото не може да ме няма и да решавам неща, които са, те стават ничия компетентност, това се опитам да кажа. Нито ще са на Градска, нито ще са на Спец-а, защото Спец няма, нито ще са на Окръжна-Смолян, Кърджали, на която ще да е. То е така. То включително Бюрото няма да има кой да контролира, разбирате ли? Кой да отиде да контролира, коя структура? Нас ни няма. Аз даже допуск на мога да Ви дам, ще го запечатам и дотам. То има процедура. /говорят всички/ И сега изчитайки...

ПЛАМЕН ПАНАЙОТОВ: Напълно подкрепям г-жа Маджарова, защото всички бяхме с убеждението, то и е в медиите, че има такъв буферен период, че в някакви месеци, а не 7-дневен ще се запазят тези структури, без да получават нови дела и преписки,

без нови искания, за да може именно да се оформи както предаването на архивите, така и тези, които са били висящи към момента на влизане в сила на закона, да могат да бъдат администрирани. Аз мисля, че едно такова предложение ако бъде прието ще реши много от проблемите, които споделяхме днес. Така че го подкрепям. И пак моето мнение е, че това трябва да бъде, то няма как другояче, законодателно и трябва да се обърнем към органите, които най-директно могат да решат този проблем, това е Министерство на правосъдието чрез законодателната си инициатива на правителството и всеки един народен представител, който е в Народното събрание. Това са органите, които най-бързо могат да предложат и оттам нататък да се обсъдят тези проблеми и да се решат.

МАРИЯ КАРАГЪОЗОВА: Всъщност трябва да се довърши недовършената работа на хората, които изработиха този ЗИД на ЗСВ, което в момента се опитваме да направим. Добре. Ще излезем днес с такъв акт, препоръка към Министерство на правосъдието и представителите на шестте парламентарно представени партии в Парламента за създаване на буферен период между 27 юли 2022 г., нали така, от три месеца поне.

ВАЛЕНТИНА МАДЖАРОВА: Обаче трябва здравият разум да надделява и то това е смисъла на това говорене в момента. Този закон е факт. Ние ще го изпълним, въпросът е да се създадат условия той да бъде изпълнен и в момента ние какво констатирахме, че съществува пречка този закон да бъде изпълнен, така че да не доведе до нарушаване на права, а това са правата на лицата по нашите дела, това са правата на цялото българско общество. То иначе се обезсмисля нашата работа по наказателно-правна санкция на хора, извършили престъпление. Така че тук виждаме този

проблем и моля, този параграф ако въобще законодателя прецени и се съобрази с тази наши съждения, защото те са достатъчно сериозни, да не звучи като § 48, 49 и 50, позволявам си тази критика, защото този буферен срок 7-дневен, ама той 7-дневния срок не е буферен, защото аз пак казвам - ние фактически ние нямаме съществуващ субект, ние нямаме. Нито един от нас не е правосубект, то няма такъв орган на съдебната власт и аз пак питам - то дори да кажем ще работим денонощно, ще удължим денонощието, ще го направим 72 часа, обаче обективно няма кой, защото няма как аз да допусна некомпетентно лице, защото тази информация е много чувствителна, тя всяка информация по всяко дело е чувствителна, как да стане? Нито служителите вече ще са служители в Специализирана прокуратура, нито магистратите ще са магистрати в специализираните органи на правосъдие. Кой да е той? Т.е. това нещо не е уредено добре, не е изписано добре. Та молбата ми е – когато, и ако се даде такъв буферен период, в който ние да спрем да сме материално и териториално компетентни, но да сме компетентни по текущите ни дела, т.е. тези, които вече са факт, без да имаме право да извършваме, да провеждаме разследване по нови казуси, за да си решим процедурите в процедура, защото то, аз пак казвам - тук далеч не става въпрос само за специалните разузнавателни средства, има и други процедури, ненужно е сега да навлизаме в тази конкретика, ние си ги знаем, само ги маркирах, вземете един Закон за мерките срещу изпирането на пари, то пак е процедура в процедурата, и пак е съдебен контрол, вземете самите мерки за неотклонение.

Нали не мислите, че за хората е много по-добрият вариант изведнъж арестът на „Г. М. Димитров“ и съответно на „Векилски“ просто да бъде освободен? Да, това е най-правилното с оглед

ненарушаване на правата на самите обвиняеми лица. Разбира се, че това е най-правилното. Дали това е най-правилното за обществото, не знам. Да имаме време, разбирате ли, да си продължим да сме си по тези дела, които ни висят, за да вземем... (Не довършва.). Това време, след като е лимитирано, аз не мисля, че това е обществено нетърпима ... (Намесва се М.Карагьозова без микрофон: Това по никакъв начин няма да е ...на желанието...) (Говорят едновременно.) О, Боже мой, не, разбира се, по никакъв начин. Но просто ние трябва да изходим с разум от тази ситуация. Аз друг вариант не виждам. Не е най-добрият, но е вариант.

ПЛАМЕН ПАНАЙОТОВ (без микрофон): България ще бъде осъждана многократно...

ВАЛЕНТИНА МАДЖАРОВА: О, със сигурност.

ПЛАМЕН ПАНАЙОТОВ: Прокурор Маджарова, заявявам, че България с този вид процедури, ако не бъде променено законодателството, ще бъде осъдена пред Европейския съд по правата на човека многократно именно за нарушаване на права. В една друга страна, без значение, просто е създадена тази възможност. Казвам го като лично мнение и като наблюдение в дългогодишния ми юридически опит.

Благодаря Ви!

ВАЛЕНТИНА МАДЖАРОВА: Например съвсем легитимна процедура, сега се сещам, то при юристите е така – думата не може да се вземе, но все пак, защото е важно. Както е важно правото на свобода, свободно..., така и правото на личен живот, неприкосновеност, на финанси, на кореспонденция и т.н. (знаете за чл. 72 НПК – обезпеченията). Добре, ама като тръгне един спор за ... по компетентност, той понякога отнема месец, та два. И тук съм оптимист в тези срокове, защото това са проверими неща, може да

се изнесе тази статистика, защото Върховният касационен съд е изключително натоварено съдилище, и той също не смогва ъвреме да се произнася по такива важни казуси. И да, ще тече спор за компетентност и някъде ще види една молба, жалба – както искате, го наречете, от страна в наказателен процес, която вече пряко рефлектира върху имуществената сфера на конкретно лице, интересите са големи. Да, запорираното имущество, вече не знам колко пъти казвам, е над три милиарда лева. Добре, и ако стане така, че е трябвало, защото правото и фактите са налагали, но просто ние нямаме възможност надлежен легитимен съд да го постанови това право, или са за освобождаване – аз не твърдя, че не са, хипотетично – говоря в бъдеща виртуална реалност, тогава само заради тази забава, повярвайте ми, българската държава ще бъде осъдена, защото щета ще е причинена. Пак ли ние ще носим тази отговорност и тази вина? Пак ли да е наша? Това питам аз, нищо друго.

МАРИЯ КАРАГЪОЗОВА: От днешната среща наистина аз ние тръгваме от едно, излиза друго като проблем, а и все по-чудена съм, че за нищо от тези неща не е помислено. Дори ми направи впечатление, че имаше хора, които в крайна сметка гласуваха за закриването, но казаха: „Ние гласуваме за това, само за да не си помислят, че ние гласуваме заедно с ГЕРБ и ДПС „против“.“ Ива Митева също казваше, че трябва да се създадат работни групи по определени детайли на този ЗИД на ЗСВ, които да обмислят както преназначаването на съдиите, така СРС-тата, така всичко... (Прекъсната.)

ПЛАМЕН ПАНАЙОТОВ (без микрофон): Тя го заявява. Не, това е лицемерно за мен, защото те имат гласа си, да го използват, имат си позицията..., а не под сурдинка, по кулоарите и т.н.

МАРИЯ КАРАГЪОЗОВА: Направи ми впечатление, че имаше промяна в позицията на „Възраждане“.

ВАЛЕНТИНА МАДЖАРОВА: Аз например повдигнах въпроса защо не бяха поканени на дебат не магистрати от специализираното правосъдие. Очевидно на нас гледат като на пристрастни хора, които искат да си запазят институцията. Каквото и да кажа в момента, ще се изтълкува по обратния начин, така че няма да коментирам. Тук трябваше да бъдат поканени, защото в България има изключително добри юристи. Това Ви го казвам като човек, който общува с магистрати извън границите на България, и абсолютно всички наши колеги са дълбоко, дълбоко впечатлени от юридическото майсторство на българския магистрат. Те са дълбоко впечатлени от обстоятелството, че въпреки липсата на тясна специализация, тези хора се справят с работата на едно изключително високо ниво. Когато те разбраха, че българският прокурор (говоря за прокурорите, защото аз съм прокурор) има касателство и отношение, и компетентност по над 40 граждански закона, честно да Ви кажа, те казаха, че при тях не е така и че това е невъзможно. Тук не само че е възможно, ами колегите се справят на едно изключително високо ниво. И аз в никакъв случай не мисля, че прокурорите в страната са по-малко компетентни. Напротив, прокурорите в България са изключително компетентни хора, изключително мотивирани да работят. Аз единствено твърдя, че тъй като от 10 години не са имали такива казуси, те нямат нужната специализация в тази материя. А пък, повярвайте ми, специално – защото ние много говорим за организирана престъпност, много говорим за корупция, ама забравяме някак си терора, там спецификата е на спецификата. И дори е плашещо, когато ти дойде такъв казус и започнеш да го работиш. Мога да го говоря, защото

имам такива казуси. И пак Ви казвам, тук не е въпрос за некомпетентност. Те ще се научат, аз нямам никакво съмнение, но това ще отнеме време и рискът, който съществува през този период, аз не знам кой ще носи отговорността. Това питам през цялото време. Това е тънкият момент. Че са компетентни, безспорно са. Никой не твърди обратното.

И затова питането ми беше – аз го поставих, но то не се чу, това не се чу – защо не поканиха не нас, поканете тези магистрати, на плещите на които Вие възлагате ... (Реплика без микрофон, не се чува.) Поканете председателя на Софийския градски съд, поканете ръководителя на Софийска градска прокуратура, на софийската апелация и ги питайте – Вие обезпечени ли сте кадрово, ама Вие обезпечени ли сте материално с тази задача? Тези въпроси. Защото идеята е да не се получи този вакуум, защото се опитват да ме убедят, че не е това идеята, по принцип, това е някак си безвремие. Ако е, защо не се пристъпи към намиране на компенсаторни механизми, защото аз такива не видят, то дори не се изговори? Защото, пак Ви казвам, ако имаше добра воля, там трябваше да са специално, нарочно поканени. А знаете ли мен кое ме изключително неприятно изненада? Че те дори не бяха съобразени, тези органи на съдебната власт като заинтересовани страни по този законопроект ... (Реплика без микрофон, не се чува.) А аз ще Ви кажа по-голямото – заинтересован субект по този законопроект е всеки един действащ магистрат, защото всички ние, първо, сме потенциално избираеми членове на Висшия съдебен съвет (започваме отгоре надолу), потенциално избираеми членове на Инспектората към Висшия съдебен съвет, потенциални магистрати, защото има конкурсна процедура и конкурсно начало. Във всяко едно съдилище и във всяка една прокуратура, на чиито

плещи би била възложена, и е възложена вече, защото е факт, борбата и с корупцията по висшите етажи на властта, всеки един. Да, но те не бяха всъщност присъединени към тази законодателна инициатива. И аз питах само защо, но отговор не получих.

МАРИЯ КАРАГЪОЗОВА: Имаше един отговор на въпроса защо се бърза толкова много. Доколкото знам, гласоподавателите на „Да, България“ в Старозагорска област са питали много настоятелно своя представител защо толкова се бави закриването на Специализирания съд и прокуратура. (Реплика без микрофон, не се чува.) Да, наистина, всеки опит да не се бърза беше заклеймяван с това, че е опит да се бави умишлено закриването.

ПЛАМЕН ПАНАЙОТОВ: В тази връзка беше намален срокът на общественото обсъждане.

ВАЛЕНТИНА МАДЖАРОВА: Да, абсолютно незаконно, но както и да е. (Говорят едновременно.)

МАРИЯ КАРАГЪОЗОВА: Въпреки този кратък срок, всички ние успяхме да изпратим своите становища, включително специализираните съдии и прокуратура.

Днес наистина актът на Гражданския съвет ще бъде свързан с това – правим препоръка за необходимост от създаване на един буферен период след 27.07.2022 г. от минимум 3 месеца, в който ... (Намесва се В.Маджарова: В който да сме компетентни.) закритите структури, съдии и прокурори да бъдат компетентни ...

ВАЛЕНТИНА МАДЖАРОВА (без микрофон): Не може да сме и закрити, и компетентни, т.е. да сме не закрити, като ни се отнема бъдещата, т.е. ние нямаме компетентност занапред, но сме съществуващи...

МАРИЯ КАРАГЪОЗОВА: А това може да стане с текст в преходните и заключителни разпоредби ли?

ВАЛЕНТИНА МАДЖАРОВА (без микрофон): Текст, който е в смисъла на 48, 49 и 50, само че да е уреден по-добре, защото този 7-дневен срок всъщност е ирелевантен. (Говорят едновременно.)

МАРИЯ КАРАГЪОЗОВА: Във вече приетия ...

ВАЛЕНТИНА МАДЖАРОВА: Да, допълнителен параграф в ЗСВ. (Говорят едновременно.)

МАРИЯ КАРАГЪОЗОВА: Защото той вече нали не е законопроект, той вече е в новия ЗСВ от вторник. Допълнителен параграф – това да се случи.

ВАЛЕНТИНА МАДЖАРОВА (без микрофон): С който се променят §§ 48, 49 и параграф – вече не мога да се сетя, тези параграфи, които ни даваха този 7-дневен срок, който се явява „мъртъв“ по естеството си, неизпълним.

МАРИЯ КАРАГЪОЗОВА: Се променят параграфи – и тук ще ги цитираме – 47, 48, аз ще ги проверя отново.

ВАЛЕНТИНА МАДЖАРОВА (без микрофон): Да. Сега по памет говоря. Мисля, че § 48 (Реплика: И следващите.) Точно така, и следващите, където (по памет сега говоря) мисля, че беше... този период.

МАРИЯ КАРАГЪОЗОВА: Седемдневният срок.

ВАЛЕНТИНА МАДЖАРОВА: След влизане в сила на закона, а пък има § 61, който казва кога влиза в сила, в 7-дневен срок, така.

ПЛАМЕН ПАНАЙОТОВ: Параграф 61 е „три месеца след обнародването“. (Говорят помежду си.)

МАРИЯ КАРАГЪОЗОВА: Добре, няма може би да ги уточняваме кои са точно (Обсъждат помежду си, говорят едновременно.), като към този акт на Гражданския съвет е тази препоръка към всички ...

ВАЛЕНТИНА МАДЖАРОВА (без микрофон): Налице е необходимост от промяна в ЗСВ (може би така малко по-общо), в която да се... (Прекъсната.)

МАРИЯ КАРАГЪОЗОВА: Моля да слушат хората, които са онлайн.

ВАЛЕНТИНА МАДЖАРОВА (без микрофон): В която да се регламентира един буферен период, като считаме, че този буферен период не следва да е по-малък от 3 месеца, през който специализираните органи на правосъдие да продължат да съществуват като такива, като съществуването им бъде обусловено единствено и само от довършване на висящи пред тях досъдебни и съдебни производства, като, разбира се, през този период те да изгубят компетенцията си по нововъзникнали случаи. Не знам точно как. Ако ме разбирате какво искам да кажа.

ПЛАМЕН ПАНАЙОТОВ: В който период да не постъпват нови преписки и дела.

ВАЛЕНТИНА МАДЖАРОВА: Не, не, колега, ние като сме некомпетентни, то и да дойде, аз ще го върна, няма проблем. За да може, като има нужда надлежен орган да ме запита, аз да мога да му отговоря.

МАРИЯ КАРАГЪОЗОВА: Дали успяхте за протокола да запишете предложението? Благодаря Ви!

ВАЛЕНТИНА МАДЖАРОВА: Те, ако проследят, ако имат добрата воля да изчетат целия протокол, те ще се ориентират какво всъщност искаме да кажем и защо предлагаме това. Защото действително, нищо не искам да кажа, но вероятно в бързането, защото има грамотни хора – и министър Йорданова, и зам.-министър Дечев, това са грамотни хора, просто е станало... (Не довършва.) Защото това не беше представено, поне на моето внимание, и ако

беше по този начин изписано, аз щях да кажа – то е невъзможно да бъде изпълнено, то просто е невъзможно да бъде изпълнено в този вид – хем да ме няма, хем в 7 дни да ги... (Не довършва.), а хем съм и компетентна до последния ден. Е, как да стане? Те искат да ми кажат, че за 3 дни аз трябва сега да спра да работя, да ушивам делата и да повдигам спорове. Това ли да е? Не мисля. А кой тогава пък ще е компетентен да работи? Пък ако искат 3 месеца ние да нямаме, да излязат и да го кажат на хората, в смисъл, че никой няма да работи по изнудвания, по групи за рекет, от вчерашния ми случай – трафик на деца, за съжаление, с цел отвратителна сексуална експлоатация...

МАРИЯ КАРАГЪОЗОВА: Всъщност да се сведе вашата дейност до някакви данъчни дела, всъщност беше направен опит да се противопоставят специализираните съдии на окръжните. (Говорят едновременно.)

ПЛАМЕН ПАНАЙОТОВ: Практиката сочи, че най-големите престъпници са осъдени в целия свят за данъчни престъпления и за прането на пари, защото тях не можеш да ги хванеш в изпълнителното деяние на продажбата на наркотици или на трафика, но там, където са парите, извинявайте, пътя на парите, стигаш до високото ниво. Затова са данъчни дела и това е обяснението на г-жа Лулчева, което искаше да... (Не се чува.), някакви незначителни данъчни... (Прекъсване на звука.) (Включват се външни гласове и музика.)

МАРИЯ КАРАГЪОЗОВА: Госпожо Марчева, моля да си изключите микрофона.

ЕВА МАРЧЕВА: Извинявам се много! Искам само да кажа, че не се чува изобщо какво говорите.

МАРИЯ КАРАГЪОЗОВА: Добре. Благодаря! Преминаваме към гласуване. Сега не ме ли чувате?

ЕВА МАРЧЕВА: Сега вече да, но последната минута и две не се чуваше нищо.

ЕМИЛ ГЕОРГИЕВ: Сега Ви чуваме. Имаше прекъсване, още докато течеше изказването на г-жа Маджарова.

МАРИЯ КАРАГЪОЗОВА: Възможно е техническо прекъсване да е имало.

Гласуваме тази препоръка за необходимост от създаване на буферен период след 27.07.2022 г. с аргументите, които госпожа Маджарова представи (те са записани дословно в стенографския протокол, който се води в момента), на акт на Гражданския съвет като препоръка към Народното събрание, към всички представители в него, към всички партии. (Реплика: По-скоро към Министерството на правосъдието.)

ЕВГЕНИ ИВАНОВ: Според мен актът трябва да е по-синтезиран, защото там беше много разказно. Да е нещо от типа да не са компетентни да приемат нови дела, но да могат да осъществят правомощията си по чл. 48 и следващите. Нали това е идеята? (Гласове: Да, да.) Струва ми се, че някак така трябва да звучи.

МАРИЯ КАРАГЪОЗОВА: Тоест, в този буферен период те да довършват своята работа по дела, които ... (Реплика: Правомощията си по чл.48.) да, правомощията си, като няма да имат компетенция да започват нови такива.

ВАЛЕНТИНА МАДЖАРОВА: Например дело, което е на мой доклад в момента, ще говоря за конкретно мое дело. Това дело е от 300 тома. Аз не че не го знам, в смисъл аз съм си наблюдаващ прокурор, но не наблюдавам само това дело. Аз ще го изискам от следователя, хипотетично, аз, за да се запозная и за да ... (Не

довършва.), но там ми вървят поне три линии на разследване, т.е. аз не разследвам една престъпна деятелност, а няколко, такъв ми е предметът на делото. Аз, за да взема за себе си категорично решение коя е компетентната прокуратура, повярвайте ми, един месец ми трябва, ама да чета само това дело – да чета практика, да отделя нещо или да не отделя, защото сега институтът на чл. 216 и чл. 217 НПК си е действащ и ние си го прилагаме, да преценя какво да направя и оттам нататък да ангажирам колегата. Тоест, не си мислете, че ... (Не довършва.), те първо 7 дни, т.е. пак Ви казвам, ако от мен се иска като в колетна пратка да изпратя нещо някъде, аз и това няма да мога да изпълня, защото ми е невъзможно обективно да го направя. Затова Ви казвам, че ние имаме нужда. Да, аз в този 3-месечен буферен период няма да мога да искам съдия от Специализирания съд да ми разреши извършване на действия по разследване – да си поискам, да кажем, разрешение по чл. 161. Не, не това е целта. Каквото съм направила – направила. Идеята е друга – да си довърша някакви технологични неща по висящи процедури в процедурите, каквито са СРС-тата, така че да обезпеча максимално ненарушаване на права и неангажиране впоследствие на предвидените компенсаторни механизми, какъвто е и ЗОДОВ, каквито са и европейските вече съдилища. Това казвам, нищо повече. И този срок е необходим, повярвайте ми.

МАРИЯ КАРАГЪЗОВА: Всъщност до това решение стигнахме от 09.30 ч. дотук, като бяха поставени различните проблеми, в смисъл това е единственото работещо решение в момента, което можем тук да вземем като препоръка към законодателя.

Дали хората, които са онлайн, в последните минути чуваха аргументите на прокурор Маджарова?

ГЛАСОВЕ: Да, чуваше се.

МАРИЯ КАРАГЪОЗОВА: Добре. Нека да преминем към гласуването на този текст за необходимостта от създаване на такъв буферен период от минимум 3 месеца като параграф към ЗСВ, като към нашия акт ще бъде изпратен целият протокол от днешното заседание с оглед законодателят да може да се запознае в подробности с всички детайли, свързани с мотивите да предложим това нещо накрая. Подлагам го на гласуване.

За Асоциация Форум – г-жа Светла Дерменджиева, за създаване на този буферен период?

СВЕТЛА ДЕРМЕНДЖИЕВА: Гласувам „за“.

МАРИЯ КАРАГЪОЗОВА: Асоциация на държавните съдебни изпълнители – Мария Колева.

МАРИЯ КОЛЕВА: Да, „за“.

МАРИЯ КАРАГЪОЗОВА: Асоциацията на оценители, вещи лица и експерти (АОВЛЕ) упълномощиха „Форум“ – госпожа Светла Дерменджиева.

СВЕТЛА ДЕРМЕНДЖИЕВА: Гласувам „за“.

МАРИЯ КАРАГЪОЗОВА: Асоциация на прокурорите в България – госпожа Ралица Първанова – „за“.

Академия за изследвания в сигурността и отбраната. В момента не участват в заседанието, те имаха писмено становище, което не касаеше този буферен период.

„БАВЛЕК“ упълномощават Светла Дерменджиева.

СВЕТЛА ДЕРМЕНДЖИЕВА: Гласувам „за“.

МАРИЯ КАРАГЪОЗОВА: Българска асоциация на съдиите по вписванията – Десислава Михайлова. Тя беше онлайн. В момента аз не я виждам. Добре, тук пропускаме глас.

Камара на независимите оценители – Венета Желева.

ВЕНЕТА ЖЕЛЕВА: Гласувам „за“.

МАРИЯ КАРАГЪОЗОВА: Камара на следователите в България. Те напуснаха заседанието. Мисля, че упълномощиха Асоциация на прокурорите. (Реплика без микрофон: ...от тяхно име „за“.)

Клуб „журналисти срещу корупцията“. Светла Дерменджиева е упълномощена.

СВЕТЛА ДЕРМЕНДЖИЕВА: Гласувам „за“.

МАРИЯ КАРАГЪОЗОВА: Сдружение „Обединение на свободните адвокати“, които са онлайн.

ЕМИЛ ГЕОРГИЕВ: Да. Уважаема госпожо Председател, ние сме „въздържали се“, тъй като подкрепяме изразените и в Правна комисия становища, че 3-месечният срок следва да бъде достатъчен за преценка кои дела и преписки накъде да бъдат изпратени.

Благодаря Ви!

МАРИЯ КАРАГЪОЗОВА: Тоест, създаване на този буферен период не е необходим и на 27 юли ... (Не довършва.) Оттам насетне Вие считате, че законодателят е изяснил какво се случва с досъдебните ...? (Не довършва.)

ЕМИЛ ГЕОРГИЕВ: Да, да.

МАРИЯ КАРАГЪОЗОВА: Добре.

Сдружение на администрацията в органите на съдебната власт упълномощиха Асоциация „Форум“.

СВЕТЛА ДЕРМЕНДЖИЕВА: „За“.

МАРИЯ КАРАГЪОЗОВА: Сдружение на съдебно-счетоводните експерти в България – Ева Марчева.

ЕВА МАРЧЕВА: „За“.

МАРИЯ КАРАГЪОЗОВА: Център за приложно-правни изследвания и практики. Те участваха с писмено становище, но в момента не участват в гласуването.

Съюз на младите юристи в момента ги няма.

Съюз на съдебните заседатели в България. Виждах техния председател. В момента го няма, затова няма да отбележа гласуване.

Съюз на юристите в България. Кети Бозукова участваше. В момента виждам, че тя също е напуснала чата и онлайн участието си, затова не отбелязвам гласуване.

С 10 гласа „за“ и 1 глас „въздържал се“ Гражданският съвет приема това решение да се изпрати на законодателя в лицето на парламентарно представените партии, както и протоколът от днешното заседание и препоръката, свързана с необходимостта от създаване на буферен период след 27.07.2022 г., като се създаде параграф в ЗСВ за това.

Протоколът и решението да бъдат изпратени и на структурите на Европейската комисия, които са в област „Правосъдие“.

С това наше решение днес закриваме заседанието. Продължаваме темата, този дебат... (Прекъсната.) Да?

РАЛИЦА ПЪРВАНОВА: Ралица Първанова съм от Асоциацията на прокурорите.

Мисля, че по време на дискусиата, г-жо Карагъозова, коментирахме за тази комисия към Министерството на правосъдието и мисля, че се отправи едно предложение или Гражданският съвет, или Висшият съдебен съвет да запита Министерството на правосъдието създадена ли е такава комисия към министерството,

която да контролира преместването на архива и СРС-тата, каквато е темата днес. Мисля, че ... (Прекъсната.)

МАРИЯ КАРАГЪОЗОВА: Предлагаш ли го като текст?

РАЛИЦА ПЪРВАНОВА: Да. Предлагам също да се вземе решение да се отправи такова запитване към Министерството на правосъдието – ако прецените, директно от Гражданския съвет да изхожда това запитване, – дали наистина към Министерството на правосъдието е създадена такава комисия, участват ли в нея НПО-та и кои организации, и с каква цел е създадена тази комисия. (Реплика без микрофон: ...компетенции.) Да, и с какви компетенции, да.

Точно въпросът в момента мисля, че не може да бъде формулиран, но мисля, че също е редно да се изясни този въпрос, който днес беше обсъждан, и поражда редица въпроси у всички заинтересовани.

Благодаря Ви!

МАРИЯ КАРАГЪОЗОВА: Благодаря Ви, прокурор Първанова!

Да, това е много уместно. Наистина беше поставено в началото на дискусиата и се загуби в дебата след това.

Поставям на гласуване втори акт на Гражданския съвет от днес – запитване към Министерството на правосъдието. Сезираме се от медийна публикация от 17.04.2022 г., както в новините на bTV участие на Бойко Станкушев, където той обявява, че към Министерството на правосъдието е създадена комисия, която да прави мониторинг на преместването на архива на специализираните съдилища и прокуратури, в която комисия ще участват представители на ръководеният от него Антикоруptionен фонд. За това запитване до Министерството на правосъдието сега гласуваме.

Асоциация „Форум“ – Светла Дерменджиева.

СВЕТЛА ДЕРМЕНДЖИЕВА: Гласувам „за“.

И ако може да обърна внимание, г-жо Карагъзова, за да не се губи време – организациите, които са упълномощили Асоциация „Форум“, и в частност мен, просто Вие ги имате в списъка, по тази точка... (Прекъсната.)

МАРИЯ КАРАГЪЗОВА: Гласувате „за“?

СВЕТЛА ДЕРМЕНДЖИЕВА: Да, директно гласувам „за“. Да не се губи време.

МАРИЯ КАРАГЪЗОВА: Добре.

Асоциация на държавните съдебни изпълнители – Мария Колева. Не я виждам в момента.

„БАВЛЕК“ – „за“.

Асоциация на прокурорите (Реплика: „За“.) „За“.

Асоциация на съдиите по вписванията дали се включиха отново? Не.

Камара на независимите оценители – Венета Желева.

ВЕНЕТА ЖЕЛЕВА: „За“.

МАРИЯ КАРАГЪЗОВА: „За“.

За Камара на следователите гласува Ралица Първанова.

Обединение на свободните адвокати – господин Емил Георгиев.

ЕМИЛ ГЕОРГИЕВ: Благодаря, г-жо Председател!

Ние сме отново „въздържали се“. Мотивите за това са, че не сме запознати нито с медийната публикация, нито с участието на Бойко Станкушев. Не сме в състояние да преценим в каква степен тя е послужила за повод или в каква степен всъщност тя беше внесена в днешното заседание, пресъздадена коректно, така че нямаме отношение.

МАРИЯ КАРАГЪОЗОВА: Беше изчетена разпечатка от сайта на bTV.

ЕМИЛ ГЕОРГИЕВ: Ние не присъстваме в залата, не беше показано на екран. Отново казвам, с тези факти не сме запознати, не можем да вземем категорично решение, поради което позицията ни е „въздържали се“.

МАРИЯ КАРАГЪОЗОВА: Добре. За Ваша информация – след заседанието може да проверите сайта на bTV, дата 17.04.2022 г., новина, публикувана в 09.18 ч.

ЕМИЛ ГЕОРГИЕВ: Да, ще го направя. Това ще е след заседанието.

МАРИЯ КАРАГЪОЗОВА: Да. Аз за себе си също.

Сдружение на администрацията в органите на съдебната власт. Те упълномощиха – „за“.

Съдебно-счетоводните експерти – Ева Марчева. Ева Марчева, виждам Ви на екрана.

ЕВА МАРЧЕВА: „За“.

МАРИЯ КАРАГЪОЗОВА: „За“.

Мила Георгиева беше изразила писмено становище по този въпрос. Отразявам нейния глас „за“.

Съюз на младите юристи не участват.

Кети Бозукова дали влезе в ефир отново онлайн? Не, не я виждам.

Държавните съдебни изпълнители, между другото, са упълномощили Светла Дерменджиева, когато не участват, да гласува. Това го виждам в съобщение до мен.

СВЕТЛА ДЕРМЕНДЖИЕВА: „За“.

МАРИЯ КАРАГЪОЗОВА: (Брой гласовете.) Имаме **11 гласа „за“** и **1 глас „въздържал се“** за това запитване до Министерството на правосъдието. Сезираме се от медийна публикация, за сформиране към Министерството на правосъдието на комисия, включително свързана с преместването на архива.

Други предложения за актове от днес? (Няма.) Добре. На следващо заседание темата за СРС-тата ще бъде продължена, като каним отново Националното бюро за контрол на СРС-тата, когато техния доклад за 2021 г. е готов. Кога очаквате Вашият доклад за 2021 г. горе-долу във времето да е финализиран?

ЯНКО СИМЕОНОВ (без микрофон): До 31-ви трябва да бъде готов и внесен в Народното събрание

МАРИЯ КАРАГЪОЗОВА: До 31 май, значи до един месец.

ЯНКО СИМЕОНОВ (без микрофон): След това го публикуваме на сайта...

МАРИЯ КАРАГЪОЗОВА: Да, може би преди ваканцията ще Ви поканим отново и тогава вече темата ще бъде за констатациите в този доклад.

Какво мислите за хипотезата, ако Конституционният съд се произнесе, че тези текстове в ЗИДЗСВ, които бяха обнародвани във вторник, са противоконституционни? Какво следва от това?

Може ли Пламен Панайотов?

ПЛАМЕН ПАНАЙОТОВ: То коментиране на бъдещи събития не е много удачно, но решението на Конституционния съд, с което определена разпоредба или цял закон се обявява за противоконституционен, по принцип имат такава сила, че все едно че този закон не е бил никога приеман и не съществува в правния мир. Това е последицата.

Ние имаме притеснения от друга последица – че приемането за допустимо на искането за обявяване на противоконституционност по Административнопроцесуалния кодекс може да спре процедурата по преназначаване на магистратите в Специализирания наказателен съд и в прокуратурите. Ако наистина не е минало – има такава възможност, това означава много дълъг период от време тези магистрати, ако бъде спряно това преназначаване от Висшия съдебен съвет, да бъдат с неясен статут, без да могат да работят по нито едно дело. За това имаме притеснението, обсъждаме го. Надяваме се, че Висшият съдебен съвет ще подходи, основан от обществената полза, а именно тези магистрати да не останат само като качество магистрати, без някъде да бъдат преназначени. А решенията на Конституционния съд понякога идват и след по-дълъг период от време, така че това ни е притеснението. Иначе ние сме изразили становище, аз лично, че този закон и начинът на уредба на статута на магистратите категорично е противоконституционен.

МАРИЯ КАРАГЪОЗОВА: Благодаря Ви! Заключение думи бяха това.

Продължаваме напред. Отново ще Ви поканим, за да може да изразите своето професионално мнение като хора от съдебната зала, хора от практиката. За нас това е много важно, за да можем ние, гражданите, да формираме у себе си една обективна представа за случващото се в област „правосъдие“ в България.

Отново призовавам медиите, които днес имаха възможността онлайн да наблюдават заседанието, да отразят проблемите, които бяха повдигнати.

Благодаря Ви!

Закриване на заседанието: 12.35 ч.

ПРЕДСЕДАТЕЛСТВАЩИ ЗАСЕДАНИЕТО:

/п/

МАРИЯ КАРАГЪОЗОВА

СЪПРЕДСЕДАТЕЛ НА

ГРАЖДАНСКИЯ СЪВЕТ КЪМ ВСС

/п/

ЕВГЕНИ ИВАНОВ

СЪПРЕДСЕДАТЕЛ НА

ГРАЖДАНСКИЯ СЪВЕТ КЪМ ВСС

Стенографи:

Лидия Здравкова /п/

Вася Йорданова /п/

Невенка Шопска /п/

В проведеното на 29 април 2022 г., 9:30 ч., редовно заседание на Гражданския съвет към Висшия съдебен съвет на тема: „Актуални проблеми, свързани с искането, разрешаването и прилагането на специални разузнавателни средства (СРС), произтичащи от закриването на специализираното наказателно правосъдие в България 2022 г.“, онлайн и/или присъствено, участват:

Евгени Иванов – член на ВСС, съпредседател на Гражданския съвет към ВСС от страна на ВСС;

Мария Карагьозова – съпредседател на Гражданския съвет към ВСС от страна на НПО, председател на Асоциация „ФОРУМ“;

Юлия Ковачева – заместник-министър на правосъдието, онлайн;

Мариета Райкова – председател на Специализирания наказателен съд (СНС);

Пенка Велинова – заместник-председател на СНС, представител на Българската съдийска асоциация;

Пламен Панайотов – заместник-председател на СНС;

Ивайло Ангелов – административен ръководител на Апелативната специализирана прокуратура;

Валентина Маджарова – административен ръководител на Специализираната прокуратура;

Галя Георгиева – съдия в Апелативния специализиран наказателен съд;

Янко Симеонов – представител на Националното бюро за контрол на специалните разузнавателни средства;

Татяна Лисичкова – представител на Асоциация „Форум“;

Светла Дерменджиева – представител на Асоциация „Форум“, упълномощена да представляват Българската асоциация на вещите лица и експертите, Клуб – Журналисти срещу корупцията и Асоциацията на държавните съдебни изпълнители;

Мария Колева – представител на Асоциацията на държавните съдебни изпълнители, онлайн от 11:00 ч.;

Кристина Найденова – представител на Асоциацията на оценители, вещи лица и експерти;

Ралица Първанова – представител на Асоциацията на прокурорите в България;

Елин Алексов - представител на Асоциацията на прокурорите в България, онлайн;

Десислава Михайлова – представител на Българската асоциация на съдиите по вписванията,, онлайн от 10:10 ч.;

Венета Желева – представител на Камарата на независимите оценители в България, онлайн;

Христо Колев – представител на Камарата на следователите в България, онлайн;

Александър Николов – Сдружение на администрацията в органите на съдебната власт, от 10:20 ч.;

Богдана Лазарова – представител на Академията за изследвания в сигурността и отбраната, онлайн до 10:30 ч.;

адв. Емил Георгиев – представител на сдружение „Обединение на свободните адвокати“, онлайн;

адв. Ирина Алексова – представител на сдружение „Обединение на свободните адвокати“, онлайн;

Ева Марчева – представител на Сдружението на съдебно-счетоводните експерти в Република България, онлайн;

Мила Георгиева – представител на Центъра за приложно-правни изследвания и практики – със становище по темата;

Емилия Николова – представител на Съюза на съдебните заседатели в България, онлайн от 10:45 ч.;

Кети Бозукова – представител на Съюза на юристите в България, онлайн;

Зара Русева – журналист от БГНЕС;

Никола Алексов – журналист от БГНЕС;

Стефан Михайлов – журналист от Клуб Z, онлайн.